

କମ୍ପୂଜ୍ଞରଲ୍ଲସି

ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ

ଚମ୍ପୁ ସ୍ଵରଲିପି

(କବିସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରାନନ୍ଦ ଚମ୍ପୁର ସ୍ଵରଲିପି)

ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ

ପ୍ରକାଶକ :—

ଓଡ଼ିଶା ସଂଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୯

ମୁଦ୍ରାଦଳ

ଅଗ୍ରଲେଖ

ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀର କର୍ମପରିସର ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍ଗୀତ ସାହିତ୍ୟର ପରିବେଷଣ କ୍ରମେ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଲଭ କରୁଅଛି । ଏଥିପ୍ରବେ ସଂସ୍କୃତ-ଭାଷାରେ ରଚିତ ‘ନାଟ୍ୟମନୋରମା’ ନାମକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଅଛି । ଏ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୟାତ ସଙ୍ଗୀତ ଗ୍ରନ୍ଥ ‘ସଙ୍ଗୀତ ନାରାୟଣ’ ମଧ୍ୟ ସଂପାଦିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶୀ ସଙ୍ଗୀତ ଓ ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟର ମୌଳିକତା ଘେନି ଗବେଷଣା କରିବାକୁ ହେଲେ ଯେଉଁସବୁ ଉପାଦାନ ଆବଶ୍ୟକ, ସେ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାଚୀନ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ଓ ପରିସ୍କରଣ ସରଫଣ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରେ । କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ‘ଚମ୍ପୂ’ର ‘ସ୍ଵରଲିପି’ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଦ୍ଵାରା ଓଡ଼ିଶାର ସଙ୍ଗୀତପ୍ରେମୀ-ମାନଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଉପକାର ସାଧିତ ହେବ ଓ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଓଡ଼ିଶୀ ସଙ୍ଗୀତର ଗଭୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ଦିଗରେ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ଆଶା କରାଯାଏ । ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେହେଁ, ଏ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶ ଏକ ଗୁରୁତର ଅସୁବିଧା ଦୂର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଅଛି ।

ସନ୍ତୋଷକୁମାର ସାହୁ,

ସଭାପତି

ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ

ଆଦ୍ୟକଥନ

‘ଚମ୍ପୁ’ କହିଲେ, ଓଡ଼ିଶାରେ, କବିସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ‘କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରାନନ୍ଦ ଚମ୍ପୁ’ ହିଁ ସାଧାରଣତଃ ବୁଝାଯାଇଥାଏ । ଏହାର ଖ୍ୟାତି ଓ ଗୌରବ ଅତ୍ୟଧିକ । ଏହା ଏକାଧାରରେ ଭ୍ରାବତ୍‌ପଦ, ରସସ୍ତପଦ ଓ ସଂଗୀତସଂପଦରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ଅଥଚ, ଏହାର ଗାନପଦ ଘେନି ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗୀ ଦେଖାଯାଏ । ‘ଚମ୍ପୁ’ ଭଳି ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ସାହିତ୍ୟରତ୍ନ ଯେପରି ଅଖଣ୍ଡିତ ଓ ଚିରସୁଷମାମଣ୍ଡିତ ରହେ, ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଗଭୀର ଭାବରେ ଅନୁଭୂତ ହେଉଅଛି । ବିଶେଷତଃ, ସଂଗୀତବିଜ୍ଞାନର ତାତ୍ତ୍ୱିକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାର ଗାନଭଙ୍ଗୀ ସବୁଦିନ ସମାନ ରହିବା ଏକାନ୍ତ ବାଞ୍ଛନୀୟ । ଏହାର ‘ସ୍ୱରଲିପି’ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏକ କମିଟି ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏହି କମିଟିର ନିମ୍ନଲିଖିତ ସାଦକଣ ସଭ୍ୟ ନାନା ବିରୁଦ୍ଧ-ଚର୍ଚ୍ଚା ପରେ ‘ସ୍ୱରଲିପି’ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ—ସବୁଜୀ ଅନନ୍ତଚରଣ ପାତ୍ର, କାଳୀଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ, ତାରଣୀଚରଣ ପାତ୍ର, ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଧୀର ଓ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ସିଂହାସୀ ।

ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରି ଆଶା କରନ୍ତି ଯେ, ଏହି ‘ସ୍ୱରଲିପି’ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଫଳରେ ‘ଚମ୍ପୁ’ର ଗାନଭଙ୍ଗୀରେ ସମତା ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଓ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରାଣର ଏହି ପରମସ୍ଥିୟ ରସସଂପଦ ଅଧିକ ଉପଭୋଗ୍ୟ ହେବ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର, }
୩୦-୧୧-୧୯୬୩ }

ଗୌରୀକୁମାର ବ୍ରହ୍ମା
ସେକ୍ରେଟାରୀ
ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ

କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରାନନ୍ଦ ରଞ୍ଜିତ

“କ” ଗୀତ

(ବଗ—ସାବେରୀ, ତାଳ—ହ୍ରସ୍ପତୀ)

କି ହେଲା ରେ, କହୁ ତ ବୁଝଇ ଭ୍ରାତୃତର,
କାଲି ଯା ଦୂରରୁ ସଖି କଳନା କଲ ମୋ ଅଖି
କଳା ଲାଞ୍ଜର ଅରଜାରେ ॥ ପଦ ॥

ଜେଲକଦମ୍ବ ଲତାର କୋଳେ କି ଶ୍ୟାମଳତାର
ତେଜ ସେ ରବିସୁନ୍ଦର ଡାରେ,
କମ୍ପି ମୋର କଳେବର ହୋଇଗଲା ଆରପାର
ଯାହାକୁ ଡରଇ ତାର ଡାରେ । ୧ ।

କୁସୁମ କୋଦଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କେତେ କରୁଥିଲ ରୁଣ୍ଡ
କର୍ଜଣ ନୋହୁବା ଭ୍ରାତୃତରେ,
କହୁଛି ବରଜ ଲତା କେବଳ ହେଲା ମୋ ମନ୍ତ୍ରୀ
ମଞ୍ଜିପିବ କି ଉଦ୍ଭୀ-ରତରେ । ୨ ।

କି ମୋହନ ଲୀଳା ଧରି କୋଟି କଳାକର ଶିଶୁ
ପୁରୁଛି ସେ ଶ୍ୟାମ ପୁରତରେ,
କୁସା କରେ ମୁଁ ଧାତାକୁ କାହିଁକି ସରଜି ତାକୁ
ଚାନ୍ଦୁ ରଖିଲ ଜରଜାରେ । ୩ ।

କି ନୀତି କି ଜାତି ଶୀଳ କି କୁଳବରତ ଫଳ
ଠଉର ପାରିଲ ମୋ ମତିରେ ?
କୋମଳତର ମୋହନ କୁଞ୍ଜକୁସୁମ ନିଃସ୍ବନ
ଆସି ରୁମ୍ଭିଦେଲା ମୋ ଶ୍ରୁତିରେ । ୪ ।

କଲବଲ ଛଟପଟ ହୋଇ ଯାଉଛି ନିପଟ
ଫବେଶ ଅଗନ-ବିରତରେ,
କହଇ ଶ୍ରୀ ବାଲ୍ମକେଶ ଶରଣପରଣୀ ଈଶ
ଏ କି ଦଣ୍ଡ ବିନା ପୀରତରେ । ୫ ।

।	୦	୦	।	୦	୦
୪ :ର ମା ପା — ପାମା ପାପା ପା :ପା ପାପା ପା	—	ପାମା ପାପା	ପା :ପା ପାପା ପା	—	—
କ ହେ କ —	—	ରେ କ ହି ତ	—	—
ପା ପା — ପାକ ପାପା ମାରୁ :ମା ପା — ପାପା ପାକ ପାପା ମାଗା ରୁପା	ପାକ ପାପା	ମାରୁ :ମା	ପା — ପାପା ପାକ ପାପା ମାଗା ରୁପା	ପାକ ପାପା	ମାଗା ରୁପା
ହୁ ହ — ବ. .. ହ ର	ବ. ..	ହ ର	ଜା — .. ରେ.
ଗାରୁ ପାରୁ ମା ପା — ପାପା ପାକ ପାପା ମାପା ପାପା ପା	ପା —	ପାପା ପାକ	ପାପା ମାପା ପାପା ପା	—	—
.. .କ ହେ କ —	—	ରେ. .କ ହି ତ	—	—
ପାପା ପାରୁ ଗାରୁ ପାକ ପାପା ମାରୁ :ମା ପା — ପାପା ପାକ ପାପା ମାଗା ରୁପା	ପାକ ପାପା	ମାରୁ :ମା	ପା — ପାପା ପାକ ପାପା ମାଗା ରୁପା	ପାକ ପାପା	ମାଗା ରୁପା
ହୁ. ହ. .. ବ. .. ହ ର	ବ. ..	ହ ର	ଜା .. ରେ.
ଗାରୁ ପା					
.. .					
୪ :ପା ପାପା ପାମା ଗାରୁ ପା ପାରି ମା :ପା — ପାମା ପାପା ପା —	ପାମା ଗାରୁ	ପା ପାରି	ମା :ପା — ପାମା ପାପା ପା —	ପାମା ପାପା	ପା —
କା କି. ପା. .. ଦୁ. ର ରୁ ପ. .. ଶି	ପା. ..	ଦୁ. ରୁ	ର ରୁ ପ. .. ଶି	ପ. ..	ଶି
ପାପା ମାପା ପାପା ପା — ରୁଗା ରୁପା ପା :ରୁ ପା ପାରୁ ପାକ ପାପା ପାମା	ପା —	ରୁଗା ରୁପା	ପା :ରୁ ପା ପାରୁ ପାକ ପାପା ପାମା	ପାକ ପାପା	ପାମା
.. .କ କି. ନା .. କ. କ ମୋ ଅ. .. ଶି ..	ନା ..	କ. କ	କ ମୋ ଅ. .. ଶି
ପାପା ପା ପା ପାରୁ ପାକ ପାପା ପାମା ପାପା ପାମା ପାପା ପାକ ପାପା ମାଗା ରୁପା	ପାରୁ ପାକ	ପାପା ପାମା	ପାପା ପାମା ପାପା ପାକ ପାପା ମାଗା ରୁପା	ପାକ ପାପା	ମାଗା ରୁପା
କ. କା ବ କି. .. ବ. ର. ଅ. ର. ଜା. ରେ. ..	କି. ..	ବ. ର.	ଅ. ର. ଜା. ରେ.
ଗାରୁ ପା					
..					

।	୦	୦	।	୦	୦
+	:ପା ପାଧା	ପାମା ଗାରି	ବା :ବା	ବାନି	ଧାରି
କେ ଲି.	କ.	..	ମ୍	ଲ	ତା.
—	:ବା ସାରି	ମା	ପା :ପା	ପାମା	ପାଧା
କୋ ଲେ.	କି	ଗ୍ୟା	ମ	ଲ	ତା.
—	:ପା ପାଧା	ବା	ବା :ବା	ବା	ବାରି
ତେ କ:	ସେ	ର	ବି ମୁ	ତା	ର.
ଧାପା ମାଧା ପାଧା	ବା	—	—	—	—
.. ଡା ..	ରେ	—	—	—	—
+	:ପା ପାଧା	ପାମା ଗାରି	ରୁମା ରୁମା ପାମା	ପାମା	ପାଧା
କ° ପି.	ମୋ.	..	କ.	ଲେ	ବ.
—	:ପା ପାଧା	ବା	ବାରି	ବାସା	ବାନି
—	ହୋ ଭ.	ଗ	ଅ.	ର	ପା.
ପାଧା	ବା	ବା	ପାଧା ପାମା ପାଧା	ବାନି	ଧାପା
ସା.	ହା	କୁ	ତା.	ର.	ଜା.
ଗାରି	ସା.	—	—	—	—
..	—	—	—	—	—

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାଉବେ ।

“ଶ” ଗୀତ

(ଭଗ—ଚକଦାର, ତାଳ—ତ୍ରିପୁରା [ତତ୍ତ])

ଶରୀର ତୁ ହେଲୁ ରେ,
ଶେକଲେନିଶିନାସି କି ସାହସ କଲୁ ରେ ॥ ପଦ ॥

ଶବ ହୋଇ ମୂରତରୁ କୁସୁମ ବାଞ୍ଛିଲୁ ରେ,
ଶେଦବାଜ ନିଜ ହୃଦ କେତାରେ ବିସ୍ଥିଲୁ ରେ । ୧ ।

ଶିଅଲ ପରି କି ଧନ ମନରେ ଭୁଲିଲୁ ରେ,
ଶଳିକାର ନୋହି କଳା-ନାଗକୁ ଚାଲିଲୁ ରେ । ୨ ।

ଶର ସ୍ଵର ଝାଞ୍ଜିବା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପାଇଲୁ ରେ,
ଶମଶିମନ୍ତକୁ ତୁ କର ବଢାଇଲୁ ରେ । ୩ ।

ଶାଉଦେଇ କି ଅମଳ ଅଚେତା ହୋଇଲୁ ରେ,
ଶାର ଶତ୍ରୀଧାର ଶଟ ବରୁର ଶୋଇଲୁ ରେ । ୪ ।

ଶଞ୍ଜେ ଅତୁରୁଣିଆ ଡୋ ପଦେ ପଡ଼ିଲୁ ରେ,
ଶୟ୍ନ କରେ ଧନ ଦେଇ ପଦେ ନ କହିଲୁ ରେ । ୫ ।

				O								O			
କି	କି	—	ସା	—	—	ସା	ସା	ସାମା	ଗାମା	ସାମା	ଗାମା	ଗାମା	ଗାମା	ଗାମା	ସା
ଖ	ରା	—	ପ	—	—	ତୁ	ହେ	ଲ୍ଲ	..	ରେ
	”		”		”			”		ପାକ	ସାମା	ଗାମା	ଗାମା	ଗାମା	ସା
	”		”		”					ରେ
କି	କି	—	ସା	—	—	ରାସା	ସା	କି	—	କିର	ସାକ	ପାମା	ଗାମା	ଗାମା	ସା
ଖେ	ଲ	—	ଲେ	—	—	ଲ	ଖ	ଜ୍ଞ	—	ନା	..	କ୍ଷେ
ପାକ	ପାକ	ସାକ	ସାକ	ସାକ	ପାମା	ଗାମା	ଗାମା	ଗାମା	ପାମା	ଗାମା	ପାମା	ଗାମା	ଗାମା	ଗାମା	ସାକ
କି	..ସା	..	ହ	..	ସ	..	କ	..ଲ୍ଲ	..	ରେ
ପା	ପା	—	ମାପା	କିପା	ମାମା	ଗାମା	ପା	କି	—	କିସା	ର	ସାକ	ସା	ସା	ସା
ଖ	ବ		ହୋ	..	ଲ	..	ସୁ	ର		ତ	..	ରୁ
କି	ସା	—	ମାଗା	ମା	ପା	ମା	ଗାମା	ଗାମା	ସାକ	ପାକ	ସାକ	ସାକ	ସା	ସା	ସା
କୁ	ସୁ	—	ମ	.	.	ବା	ସ୍ଥି	ଲ୍ଲ	..	ରେ
କି	କି	—	ସା	—	କିସା	କିର	ସାକ	କି	—	କିର	ସାକ	ପା	ମା	ମା	ମା
ଖେ	ଦ	—	ବା		..	ଜ	କି	ଜ	—	ହୁ	..	ଦ
ପାକ	ସାକ	ସା	କିର	ସାକ	ପାମା	ଗାମା	ପାକ	ପାମା	ଗାମା	ପାମା	ଗାମା	ଗାମା	ଗାମା	ଗାମା	ସା
କେ	ଦା	.	ରେ	ବ	ସ୍ଥି	ଲ୍ଲ	..	ରେ

ପ୍ରଥମ ଚରଣ କୂଳ ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ଗାଢ଼ବେ ।

“ଗ” ଗୀତ

(ବଗ—ଫରକ, ଆଦତାଳ)

ଗଲଣି ତ ଗଲ କଥା ରେ ସଙ୍ଗାତ,
ଗୁପ୍ତେ ସିନା ମୁଁ ତୋତେ ପଚାରିଲି ବଳି ପଡ଼ିବାରୁ ବ୍ୟଥା ॥ ପଦ ॥

ଗଙ୍ଗାରୁ ବାଣଦ ଗଙ୍ଗାର ତୋ ହୃଦ, ଗଣ୍ଡିଧନ ତୋର ସ୍ନେହ,
ଗୋଡ଼ ଖସି ଶେଦ ହେବାର ଦରଦ ଯିବାର ଉପାୟ କହ । ୧।

ଗଞ୍ଜାବଳି ଜଣି ଲଗି ତାର ପୁଣି ରଞ୍ଜାବଳି ମନେ ଝଳି,
ଗୋଲା ଗରଳରୁ କଟୁ ପୀୟୂଷରୁ ସ୍ବାଦୁଗୁଣ ଗଲ ବଳି । ୨।

ଗୋଲ ଦେଲ ମୋର ବାହାର ଭିତର ସ୍ବର ସେ ଅବା ଶର ସେ,
ଗାନ୍ଧ ଗୋଟିଯାକ ପୁରିଲ ପୁଲକ ଶ୍ରବଣ ସୀମା ସ୍ଥରଣେ । ୩।

ଗିଳିଦେଲ ପୁରନ୍ଦର-ନାଳକର-କଳିକାମୟ ତମିର,
ଗହନ କି ଗୁହ ହୋଇଲ ସନ୍ଦେହ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ବିଦୂର । ୪।

ଗତାଳସନାଟପଟୁ ଖଞ୍ଜସ୍ବାଟ ପରି କି ଅସିଲ ଉଡ଼ି,
ଗଣ୍ଡି-ଗର୍ଭେ ଗୁଲି ଗଲ ପରି ଗଲି ବିବେକ ଦେଲ ଘଉଡ଼ି । ୫।

ଗଗନ କୁସୁମ ପରି ଏଥୁ ଶ୍ରମ ଫଳ ହୋଇବ କି କାଳେ,
ଗୋଲିଆ ନ ରଖି କହ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖି ଗହଳି ନ ଥିବା ବେଳେ । ୬।

ଗରିଷ୍ଠ ଅରୁଚି କାହିଁକି କରୁଚି ଅନେନ ବସନେ ଦେହେ,
ଗୁରୁଜନତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣିଲେ କି ଗତି ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗପତ କହେ । ୭।

।				○		○	
+	:ପା	ପାପା	ପାମା	ଗାପା	ମାଗା	ରୁରୁ	ସା
	ଗ	ଲ.	ଶି.	ତ.	..	ଗ.	କା
—	:କି	ସାମା	ଗାମା	ପାପା	ପାମା	ପାପା	ପା
—	କ	ଥା.	ବେ.	ଫ.	..	ଗା.	ତ.
—	:ମା	ପା	ପା	କି	ସାକି	ସାକି	ସା
—	:ରୁ	ପ	ତେ	ସି	..	ନା.	ସୁ.
—	:ସା	ଗାରୁ	ସା	ସାକି	ସାକି	ସାକି	ସା
	ତୋ	ତେ.	ପ	ରୁ.	..	ର.	ଲି
—	:ପା	ପାକି	ସା	କିରୁ	ସାକି	ପାପା	ପାପା
	ବ	ଲି.	ପ	ଡି.	..	ବା.	ରୁ.
ମା	:ଗା	ମାପା	ପାକି	ସାକି	ସାକି	ପାପା	ମାଗା
.	ବ୍ୟ	ଥା.	ବେ.	ଫ.	..	ଗା.	ତ.
ରୁସା							
+	:ପା	ପାପା	ପାମା	ଗାପା	ମାଗା	ରୁରୁ	ସା
	ଗ	କା.	ରୁ.	ବି.	..	ଗ.	ଦ
—	:ସା	ଗା	ମା	ପାପା	ପାମା	ପାପା	ପା
—	:ଗ	ଗୁ	ର	ତୋ.	..	ସୁ.	ଦ

				○		○	
—	:ମା	ପା	ଧା	ନି	—	ସାରି	ସା
—	:ଗ	ଶୁ	ଧ	ନ	—	ଜୋ.	ର
—	:ନି	ସା	—	ନିରି	ସାନି	ଧାଧା	ପା
—	:ସ୍ତେ	ହ	—
+	:ମା	ପା	ଧା	ନି	ସାନି	ସାରି	ସା
	ଗୋ	ଡ଼	ଖ	ସି	..	ଖୋ.	ଦ
—	:ସା	ଗା	ମା	ଗାପା	ମାଗା	ରିରି	ସା
—	ହେ	ବା	ର	ଦ.	..	ର.	ଦ
—	:ସା	ସା	ସା	ନିରି	ସାନି	ଧାପା	ପାଧା
—	ପି	ବା	ର	ଡ଼.	ପା.	ସୁ.	..
ମା	:ଗା	ମାପା	ଧାନି	ସାରି	ସାନି	ଧାପା	ମାଗା
.	କ	ହ.	ରେ.	ସ.	..	ଗା.	ଜ.
ରିସା							

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାଉଁବେ ।

“ଘ” ଗୀତ

(ଘଣ—କାନ୍ଦୁକୀ, ଆଦିତ୍ୟ)

ଘେନାଇ ଅମ୍ଭେ ଯେତେ କହୁଲୁ ରେ

ଘେନିଲୁ ନାହିଁ ବାଳା ପହୁଲୁ ରେ ।

ଦୃଢ଼ଘଟକୁ ଶିଖି—

ଶିଖା ପାଶରେ ରଖି

ଶିରାସଦେହୀ ଏହା ସହୁଲୁ ରେ ॥ ପଦ ॥

ଘସୁନାଅନନ୍ଦନା

ଅନାଉଶିକା ମନା

କରୁ ଯେ ଆଉଁ ହଟି ଗୁହଁଲୁ ରେ,

ଘଟୀ ସରକ କରେ

ନାହିଁ କି ବିବେକରେ

ମହାଶୃବରେ ଅବଶାହୁଲୁ ରେ । ୧ ।

ଘୋଟି କିତବସୁଳ

ଘୋର ଘୋର ଜାଙ୍ଗଲ

ଗରଳ ଭୁଲେ ଢାହା ପିଇଲୁ ରେ,

ଘୁମାଇବାର ସମ୍ଭ—

ବିଲୁ ନାହିଁ କି ଅମ୍ଭ

ମୁସୋରୁଁ ସିନା ବଞ୍ଚି ଅରଲୁ ରେ । ୨ ।

ଘେନି ଘେନାଇ ଯାଇ

କହୁବା ସମଜାଇ

ଘଟିଲେ ଅମ୍ଭେ ଏକା ଜାଇଲୁ ରେ,

ଘଟନା ବିରହରେ

ଅବଶ୍ୟ ତ ଜହରେ

ତୋ ଘେନି ଅହଘାତ ହୋଇଲୁ ରେ । ୩ ।

ଘୋଳାରେ ପଛେ ମରୁ

ଅକୁ ତୋ ହୁକୁମରୁ

ନିକୁଞ୍ଜ ଦଉଡ଼କୁ ରହିଲୁ ରେ,

ଘାଣ୍ଟି ହେଉଛୁ ମାତ

ଅନୀଳ ଶତପଦ

ନେନ୍ଦି ଯା ଅମ୍ଭ ବଶ ନୋହୁଲୁ ରେ । ୪ ।

ଘନେ ଚପଳା ଲଳା

ଗୁହଁ ଘନକୁନ୍ତଳା

ତୁ କି ଏ ଅଭିଳାଷ ବହୁଲୁ ରେ,

ଘାରି ଦେଲୁ କି ରସେ

ଅବୁଦୁର୍ଗେଶ ଭାଷେ

ଅବଶ୍ୟ ମୋହନକୁ ମୋହୁଲୁ ରେ । ୫ ।

।	○	○
+ :ପା ପା: ପାଧା ମାଗା ଗାର ସାର ରଗା	ରଗାମାଗା ଗାର ଗାର ରସାସା	— ନିଧା ପାଧା
ଦେ ନା ର. ଅ. ମ୍ମେ. ସେ. ତେ. କ ହି. ଲ୍ଲ. ରେ	—
ସା :ପା ପା: ପାଧା ରିସା ନିଧା ସାମା ଧାପାମାଗା	:ମା ଗାର ରସାର	— — —
. ଦେ ନି ଲ୍ଲ. ନା. ହି. ବା. ଲା.	. . ପ ହି. ଲ୍ଲ. ରେ	— — —
— :ଧା ଧା ଧା ଧା ଧା ଧା ପାଧାନି	ଧାପା :ପା ଧା ମାପାଧା ପାଧା ସା	ସା ସା
— ଦ୍ରୁ ତ ଦ ଟ କୁ ଶି ଶି ଶି ଶା ପାଶ. ରେ. ର	ଶି
— :ମା ମା ଗାମା ପା ପା — ପାଧାସା	:ନି ଧାପା ପାଧାଧାପା ମାଗା ରଗା	ମାପା
— ଶି ସା ସ. ଦେ ହା — ଏହାସ	ହି . . ଲ୍ଲ. ରେ.
ପା :		
ଭରଣ :—		
+ :ସା ସା ସାନି ନିଧା ଧା :ଧା ପାଧାନି	ଧାପା :ପା ଧାପା ଗାମାପାଧା ପାଧାନି	ଧା ପା
ଦ ପ୍ର ନା. ଅ. ନ ନ. ନା ଅ ନା. ଉ. ଶି. କି. . . ମ	ନା
— :ମା ମା ଗାମା ପା ପା ପା ଧାପାମାଗା	:ପା ଧାନି ପାଧାସା — —	— — —
କ ରୁ ସେ. ଥା ଉ ହ ଟି	. . ଗୁ ହି. ଲ୍ଲ. ରେ	— — —
— :ପା ଧାସା ସାର ରିଗା ଗା ଗା ରିଗାପାମାଗାର	:ର ଗା ସାନି ନିଧା ଧା ଧାନିଧାନି	
— ଦ ଟି. ସ. ର. କି କ ରେ ନା ହି କିବି. ବେ. କ ରେ

	○	○
— :ମା ମା ଗାମା ପା ପା —	ପାପା ପାପା	ନିନି ଧାପା ପାପା ଧାପା ମାଗା ଭଗା ମାପା
— ମ ହା ଟୁଁ ବ ରେ —	ଅବ ଗା •	• ନି • • ଲି • ରେ • • • • •
ପା •		

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ଏହିପରି ଗାଉବେ ।

“ଝ” ଗୀତ

(ବଗ—ହରକାମୋଜୀ, ଆଦିତ୍ୟ)

ନୁଆନଟପଟଳୀମୁକୁଟ ହେ, ନାହିଁ କି ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ସୁଖ,
ନିପଟ ନିସ୍ତେଜ ଦଶୁଛୁ ତ ଅଜ ନିରଳସ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ ॥ ପଦ ॥

ନୀଳୋତ୍ପଳ ବାସି ହେଲା ପରି ଦଶି ଯାଉଛୁ ଦୁରୁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ,
ନାସା ନୀଳ ତଳଫୁଲରୁ ଅନଳ ପ୍ରସରୁଛୁ ବେଗ ବେଗ । ୧ ।

ନୀପତ୍ତପବନ ନିକଟ ପବନ ସ୍ପରଶରୁ ଯେବେ ଡର,
ନଦୀକୂଳସ୍ଥଳ ଏ ବଡ଼ ଶୀତଳ ହୃଦୟାଞ୍ଚଳି ବିହାର । ୨ ।

ନିଦ ନାହିଁ କି ନୟନେ ନିଶି ଦିନ ଆହା ମରଇ ମୋ ଧନ,
ନବନୀତ ତହୁଁ ମୃଦୁ ଦେହେ କାହୁଁ ସମ୍ଭବିଲା ଏ କଦନ । ୩ ।

ନବ ହେମ-ଦୁଃଖ ଅମରାଏ ନିତି ନିଅନ୍ତି ଫୁଲ ଏ ବହୁ,
ନେତ୍ରପଥେ ପଡ଼ିଗଲେ କି ସେ ଛାଡ଼ି ଯାଉ ନାହିଁ କୃର ମନୁ । ୪ ।

ନ ବିହର ଗୋପସଂକଳି ଏ ପାପଗହନରେ କିଛି ଦିନ,
ନରେଶମଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀହରିଚନ୍ଦନ ଜଗଦେବ ସ୍ତବ ଘେନ । ୫ ।

।				○		○	
+	ଗାରି	ଗା	—	—	<u>ରାଗାମାଗା</u>	ରାଗା	—
	ନୁ.	ଅ	—		ନ. . .	ଟ.	—
—	ମାମା	ଗାପା	ମାଗା	ଗାରି	ଗାମା	ପା	ଧାନ୍ତି
—	ପଟ	ଲୀ.	ମୁକୁ	ଟ	. .
ପାପା	<u>ନି</u> ସା	<u>ରି</u> ସା	<u>ନି</u> ଧା	ଧାପା	ମାଗା	ରି	—
ହେ.			—
ସା	ସା	ରିଗା	ମାଗା	<u>ରିଗାସାରି</u>	—	ରିଗା	ମାପା
ନା	ହି	କ.	—	ଶ୍ରୀ.	. .
ପା	—	ଧାପା	ମାଗା	ଗାରି	ସାରି	ଗା	—
ଅ	—	ଙ.	ସୁ.	ଙ	—
—	—	ଗାପା	ମାଗା	ରିସା	<u>ନି</u> ଧା	<u>ନି</u> ଧା	—
—	—		—
ଗା	ମା	ପା	—	ଧା	—	ଧାନ୍ତି	<u>ଧାନ୍ତି</u> ସା-
ନି	ପ	ଟ	—	ନି	—	ହେ.	. . .
ସା	—	ସା	ସା	ସାରି	<u>ସାରିଗା-</u>	ଗାରି	ସା
କ	—	ଦ	ଶୁ	ହି.	. . .	ତ.	.
—	ମା	<u>ରି</u> ସା	<u>ନି</u> ଧା	<u>ପା-ଧାପା</u>	ମାଗା	ଗାରି	—
—	ଅ	କ.	

।				○		○	
ଗା	ମା	ପାଆ	ନିଂସା	ସାନ୍ତି	ଧାପା	ଧାନ୍ତି	ଧାପା
ନି	ର	ଲ.	..	ସ.	..	ଚ.	..
ମାଗା	ରସା	ସା	ସାର	ଗା	—	—	—
ଦ୍ର.			ମୁ.	ଶ	—	—	—
ଗାମା	ଗାର	ସାନ୍ତି	ଧାନ୍ତି	ସା	—	—	—
..		—	—	—
ଚରଣ:—							
+	ସା	ଗାର	—	ଗାର	—	ଗାର	—
	ନା	ଲୋ		ପୁ		ଲ	
ରଗା	ମାପା	ଧାପା	ମାଗା	ର	ସା	ଗାର	—
ବା.		ସି.	..	.	ଦେ	ଲ	—
ସାର	ଗାମା	ଗାର	ସାନ୍ତି	ଧାପା	ସାନ୍ତି	ସା	—
ପ.		ର.	..	ଦ.	..	ଶି	—
ମା	ସା	ସା	—	ସାନ୍ତି	ନିଂସା	ଧାନ୍ତି	ଧାପା
ପା	ଉ	ଛ		ଦୁ.	..	ଛ.	..
ଧାନ୍ତି	ନିଂସା	ସାର	—	—	—	ସାର	ଗାମା
ଶ୍ରୀ.	ଅ.	ଜ.	—	—	—

				○		○	
ଗାଁ	ସାନ୍ତି	ଧାପା	ଧାନ୍ତି	ସା	—	—	—
..			..	.	—	—	—
ଗାଁ	ମା	ପା	—	ଧା	—	ଧାନ୍ତି	ଧାନ୍ତିସା-
ନା	ସା	ନା	—	ଲ	—	ଜ.	...
ସା	—	ସା	ସା	ସାଁ	ସାନ୍ତିନା-	ନାଁ	ସା
ଲ	—	ଧୁ	ଲ	ହୁ.
—	ସା	ରସା	ନିଧା	ପା-ଧାପା	ମାଗା	ସାଁ	—
—	ଅ	ନି.	ଲ.	—
ଗା	ମା	ପାପା	ନିଧା	ସାନ୍ତି	ଧାପା	ଧାନ୍ତି	ଧାପା
ପ୍ର	ସ	ହୁ.	..	ହୁ.	..	ବେ.	..
ମାଗା	ରସା	ସା	ସାନ୍ତି	ଗା	—	—	—
ଗ.			ବେ.	ଗ	—	—	—
ଗାମା	ଗାଁ	ସାନ୍ତି	ଧାନ୍ତି	ସା	—	—	—
..		—	—	—

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ଏ ଭଳି ଗାଢ଼ବେ ।

“ଚ” ଗୀତ

(ଘର—ପଞ୍ଚମ ବସତୀ (ଶଙ୍କରଭରଣ), ତାଳ—ତ୍ରିପୁଟା)

ଗୁଣି ଗୁଣି ତୋ ସରଣୀ କକୁଭକୁ ରେ ତରୁଣୀ
 ଚନ୍ଦ୍ରପିତ ପର ଥିଲୁ ବସି,
 ଚନ୍ଦ୍ର ମଣିଲୁ ମୁଁ ତୋତେ ଗୁଣି ଯା ଅତରକତେ
 ଗୁଣିତମ୍ଭୁ ମିଶାଇଲୁ ଅସି ରେ, ଚଳାପାଜି,
 ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଚପୁଡ଼ି ସୁଧା ଝରି, ଚରତଃପତର ମୁଖେ ଭରି,
 ଗୁଣିଯ୍ୟ କୃପାଳୁ ଗୁଣ- ନିଧୁ ରଖିଲୁ କି ପ୍ରାଣ
 ଦେଖିଲୁ ମୁଁ ଏତେ ସରି କରି ରେ । ୧ ।

ଚୋଟା ଥିଲୁ ପରି କହୁ ପ୍ରସାଦ ତ ହେଉଅଛି
 ଚକ୍ରକଣ ତ ଦିଶୁଛି ମୋ ଦେହ,
 ଚନ୍ଦ୍ର କି ଲକ୍ଷ୍ମୀନ ସତେ ଗୁମରଚକ୍ରସ ମୋତେ
 ଚନ୍ଦ୍ରକାଳ ପରାଣକୁ କହୁ ରେ, ଚଳାପାଜି,
 ଚନ୍ଦ୍ର ରବିନନ୍ଦନାର ନୀର, ଚନ୍ଦ୍ରକାତୟ ଗୁଣାବସାର,
 ଗୁରୁ ମାରୁତରୁ ତରୁ- ତଳ ଶୀତଳ ହେଉରୁ
 ଚନ୍ଦ୍ରାଏ ତ ଖେଦ ନାହିଁ ମୋର ରେ । ୨ ।

ଗୁଣି ହରିତରେ ଘେରି ଚରାଉଥାନ୍ତି ବାକୁଣୀ
 ଚନ୍ଦ୍ରମୁକୁଟିଆ ସଖାମାନେ,
 ଚରାସ ଶୁଣି ବେଶୁ ବାଦ୍ୟନାଦ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ
 ଶେଷ ହୁଏ ଦିନ ଦିନେ ଦିନେ ରେ, ଚଳାପାଜି,
 ଚନ୍ଦ୍ର ବାରୁଣୀକ ଦିନଦୁଃଖ, ଚପଳେ ଅମ୍ବର ବରଜନ୍ତୁ,
 ଚରମ ଭାଗ ମୋ ଭାଗ ଲାଗି ନାହିଁ ଭ୍ରମେ ତର
 ମେକ ତ ନାହିଁ ମୋର ଗୁଣ ରେ । ୩ ।

ଗୁମାକରଗୁରୁ ଶିଖ- ମଞ୍ଜ ସେ କେଉଁ ଅମଣ୍ଡ
 ଗୁଣି ନାହିଁ ଦିନେ ମୋ ନୟନ,
 ଚମକାର କଥା ଦେଖି ପେଟରେ କପଟ ରଖି
 ତୋତେ ନିକି ନ କହନ୍ତି ଦେବ ରେ, ଚଳାପାଜି,
 ଚରାବର ଗୁଣି ଭୟମୟ, ଚକଟି ଦେଲୁ ମୋ ଦୁଃଖସ୍ୱପ୍ନ,
 ଚରଣାମ୍ବୁରୁ ତୋର ବନ୍ଦେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗେଶ୍ୱର
 ଚୋରି ନାହିଁ ଥିଲେ ହେଁ ବଞ୍ଚାଅ ରେ । ୪ ।

।							।						
○							○						
ପା	ପାଧା	ମାପା	ଗାମା	ରାଗା	ଗା	ମା	ପା	ପାଧା	ଧା	ନିସା	—	ନିସା	ରିଗା
ବୁ	ହିଁ	ବୁ	ହିଁ	ତୋ	ସ.	.	ର.	—	ଶୀ.	..
ରିସା	ସାନ	ଧାପା	ଧାନ	ସାରି	ସାନ	ସାନ	ଧାପା	ପାମା	—	ପାଧା	ପାମା	ପାମା	ଗା
କ.	କୁ.	..	କ.	..	କୁ.	..	ରେ.	ଜ.	—	ରୁ.	..	ଶି.	.
ଗା	ମା	—	—	—	ମା	ମା	ଗାମା	ପାଧା	ପାମା	ପାମା	ଗାମା	ରିସା	ସାରି
ଚ	ହା	—	—	—	ପି	ଜ	ପ.	ରି.	ଧୁ.	ଲ.
ନିସା	—	—	ରିଗା	ମାପା	ମାଗା	ରିସା	ପା	ପାଧା	ମାପା	ମାଗା	ରିଗା	ଗା	ମା
ବସି	—	—	ଚ	ହ.	ମ	ଶି
ପା	ପାଧା	ଧା	ନିସା	—	ନିସା	ରିଗା	ରିସା	ସାନ	ଧାପା	ଧାନ	ସାରି	ସାନ	ସାନ
ଲ	ମୁଁ	.	ତୋ.	—	ତୋ.	..	ବୁ.	ହିଁ	..	ପା.	..	ଅ.	..
ଧାପା	ପାମା	ମା	ପାଧା	ପାମା	ପାମା	ଗା	ଗା	ମା	—	—	—	ମା	ମା
ଜ.	ର.	.	କି.	..	ତୋ.	.	ବୁ	ର	—	—	—	ଚ	ଧୁ
ଗାମା	ପାଧା	ପାମା	ମାପା	ମାଗା	ରିସା	ସାରି	ନିସା	—	—	ସାନ	ଧାନ	ସାରି	ସାନ
ମି.	ଶା.	ର.	ଲ.	ଅସି	—	—	ରେ.
ପା	ପାଧା	ମାଗା	ପାଧା	ପାମା	ପାମା	ଗା	ମା	ମା	—	—	—	ମା	ମା
ଚ	ଲା.	..	ପା.	..	କି.	.	ଚ	ଧ୍ର	—	—	—	ରୁ	ଚ
ମାପା	ପାଧା	ପାମା	ମାପା	ମାଗା	ରିସା	ସାରି	ନି	ସା	—	ରିଗା	ମାପା	ମାଗା	ରିସା
ପୁ.	ଡି.	ମୁ.	ଧା.	ହ	ର	—

।							।						
ପା	ପାଧା	ମାପା	ଗାମା	ଭଗା	ଗା	ମା	ପା	ପାପା	ଧା	ଧାନ	ସା	ରା	ସା
ଚା	ରା	ହୁ	ସି	ତ	ରା	ମୁ	ଖେ
ନା	ସା	—	ସାରି	ସାନ	ଧାନ	ଧାପା							
ଭା	ରି	—							
ପା	ପାଧା	ମାପା	ଗାମା	ଭଗା	ଗା	ମା	ପା	ପାପା	ଧା	ନାସା	—	ନାସା	ରାଗା
ରୁ	ହୁ	ଧି	କୁ	ପା	କୁ	.	ରୁ	—	ଶା	..
ରାସା	ସାନ	ଧାପା	ଧାନ	ସାରି	ସାନ	ସାନ	ଧାପା	ପାମା	—	ପାଧା	ପାମା	ଗାମା	ଗା
ନା	ଧା	..	ରା	..	ଶା	..	ଲୁ	କା	—	ପ୍ରା	..	ଶା	.
ଗା	ମା	—	—	—	ମା	ମା	ମାପା	ପାଧା	ପାମା	ମାପା	ମାଗା	ରିମା	ସାରି
ଦେ	ନା	—	—	—	ଲି	ମୁ	ଏ	ତେ	ସା	ରି
ନା	ସା	—	ରାଗା	ପାମା	ମାଗା	ରିସା							
କ	ରି	—	ରେ							

ଅନ୍ୟ ପଦମାନ ଏ ଭଳି ଗାଉଁରେ ।

“ଛୁ” ଗୀତ

(ବଚ—ମୁଖାର । ତାଳ—ତପ୍ତକାତ ତ୍ରିପୁରା)

ଛଳବାହୁନାଶ ହେ, ଛୁଡ଼ ଏ ସାହସ ହେ । ପଦ ।

ଛବି ତ ଅବଳ ଦଶେ, ଛପିବାରେ ଅଛୁଁ କି ସେ । ୧ ।

ଛଟା କାହା କଟାସର, ଛୁରୁ ହେଲୁ କି ବସର । ୨ ।

ଛେଲୁଛୁ ତ ଚନ୍ଦ୍ରା ବଳି, ଛୁତରେ ଗଲୁନି ଗଳି । ୩ ।

ଛୁଟି ଯାଇ ବିଚେତନା, ଛଟପଟ ହେବ ସିନା । ୪ ।

ଛଣା ପୁଧା ପରି ଦଶେ, ଛୁଇଁ ଦେଲେ ବିଷଟି ସେ । ୫ ।

ଛଳି ମନ ତୁମ୍ଭ ଗୁଣେ, ଛ ଦୁଇ ଦୁର୍ଗେଶ ଭଣେ । ୬ ।

।	୦	୦	।	୦	୦
+	:ରି ପା	ପାମା ଗାରି	ଧା ପା —	ରୁଗା ପାରି	ମା —
	ଛ ଲ	ବା. . .	ନା ଶ —	ହେ. . .	. —
—	:ରି ମା	ପା —	ମା ପା —	ମାପା ଧାପା	ମାଗା ରୁଗା
	ଛ ଡ	ଏ —	ହ ପ —	ହେ.
ସା					
ଚରଣ:—					
+	:ପା ପା	ନିଧା ପାମା	ରମା ରମା ପାମା	ପାପା ନିଧା	ସା —
	ଛ ବି	ତ. . .	ବି. .ଲ . .	ଦି. . .	ଶେ —
—	:ପା ଧାପା	ରିମା ଗାରି	ମାପା ପା ପା	ମାପା ଧାପା	ମାପା ମାଗା
	ଛ ପି.	ବା. . .	ଅ. ଛ .	କି. . .	ସେ. . .
ରୁଗା ପା					
. . .					

ଅନ୍ୟ ପଦମାନ ପ୍ରଥମ ପଦ ଭଳି ଗାଉବେ ।

“ଜ” ଗୀତ

(ଗଗ—କେଦାର । ତାଳ—ତ୍ରପୁଟା)

କାଶିକୁ ମୁଁ ଏତେ ମାନ୍ୟ ଗୋ ଲଳିତେ ଯାହା ଭଜା ତୋର ତାହା କର,
ଜୁଳନରୁ ବଳି ସେହି ଦିନୁ କେଳି କରେ ବିଭବଗ୍ନାହାକର । ପଦ ।

ଜଣ କେତେ ବ୍ରଜଶିଶୁ ଥିଲେ ନିଜ ପୁରୁଁ ଅସୁଥିଲି ଖେଳାଇ ସମଜ,
ଜହାନ୍ନମଣି ଗିରୀକୁ ଜଣିବାର ପୁରେ ହେଲା ମୋ ନଜର । ୧ ।

ଜାତିକୁରୁବିନ୍ଦ ବାତାୟନବୃନ୍ଦ ଅନାଇ ମୁଁ ଚାଲୁଥିଲି ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ,
ଜଙ୍ଗମ ହେବାର ଜମ୍ବୁ ନଦସାର ଶିଶୁ ପୁରୁଲ ସେ କି ପ୍ରକାର । ୨ ।

ଜୀବନଦା ନୀଳଜଳଜୟଗଳ ବିଧୁବିମ୍ବେ ହୋଇ ଚିଲିସବିଲେଲି,
ଜାତ କଲା ଗର ଜରଜର ଶର-ନିକର ବରଷା ଶରତର । ୩ ।

ଜହରକୁ ଗୋଲି ଦେଲା ପରି ଗିଳି ମୋହର ଦେହର ପୀଡ଼ା ଲାଗି ବଳି,
ଜୀବନାଶା ଟଳି ଯାଉଅଛି କଳି ପାରୁ ନାହିଁ ମୁଁ ମୋ ହୃଦୟର । ୪ ।

ଜନମନୋହାରୀ ସେ ବିଚିତ୍ର ଶିଶୁ କାହା ନେତ୍ରପାଦେ ଯାଇ ନାହିଁ ପୁର,
ଜଗଦେବ ହରିଚନ୍ଦନ ମୋହର ନାମ କହୁଅଛି ନିରନ୍ତର । ୫ ।

।			○			○			।			○			○		
ନି	ନି	ନି	ସା	—	ସାମା	ଗାମା	ପାମା	ମାଗା	ଗା	ଗାଗା	ମାଗା	ର	ସା				
କା	ଶି	ଛୁ	ମୁଁ	—	ଏ	ଦେ	ମା	ଦ୍ର	ଗୋ	ଲ	..	ଲି	ଦେ				
ପା	ସା	ସା	ସାର୍	ସାନି	ନି	ପା	ଗା	ଗାମା	ପାମା	ମା	:ପା	ମାଗା	ରସା				
ସା	ହା	ର	ଛା	..	ତୋ	ର	ତା	ହା	କ	ର				
ନି	ନି	ନି	ସା	—	ସାନି	ସାର୍	ରସା	ସାନି	ନି	ନିର	ସାନି	ନି	ପା				
କ୍ଷ	ଲ	ନ	ରୁ	—	ବ	ଲି	ସେ	ହୁ	ଦି	ହୁ	..	କେ	ଲି				
ପା	ସା	ସା	ସାର୍	ସାନି	ନି	ପା	ମା	ଗାମା	ପାମା	ମା	:ପା	ମାଗା	ରସା				
କ	ରେ	ବି	ସ୍ତ	..	ବ	ସ୍ତ	ନା	ହା	କ	ର				
ଚରଣ:—																	
ପା	ପା	ପା	ମା	ପା	ଗା	ମା	ପା	ନି	ନି	ନିସା	ରସା	ସା	ସା				
କ	ଶି	କେ	ଦେ	.	ବ୍ର	ଜ	ଶି	ଶୁ	ଥୁ	ଲେ	..	ନି	ଜ				
ନି	ସା	ସା	ସାମା	ଗାପା	ମା	ମା	ଗାମା	ଗାର୍	ସାନି	ପାନି	ସାର୍	ସାନି	ସା				
ପୁ	ଛୁଁ	ଅ	ସୁ	..	ଥୁ	ଲି	ଖେ	ଲା	ର	ସ	..	ମ	ଜ				
ନି	ନି	ନି	ସା	—	ସାନି	ସାର୍	ରସା	ସାନି	ନି	ନିର	ସାନି	ନି	ପା				
ଜ	ମୁ	ର	ଜ		ମ	ଶି	ଗି	ସ୍ତ	ହୁ	କୁ	..	ଜ	ଶି				
ପା	ସା	ସା	ସାର୍	ସାନି	ନି	ପା	ମା	ଗାମା	ପାମା	ମା	:ପା	ମାଗା	ରସା				
ବା	ର	ସୁ	ରେ	..	ହେ	ଲ	ମୋ	ନ	ଜ	ର				

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାନ୍ଧବେ ।

ବା	ମାଗା	ର	ବା	କିଧା	ଧାନ୍ତି	ପା	ପାଧା	:ସା	ସା	ରଗା	ରଗାମା.
ହ	ଗ.	ଡ଼	.	ମା.	ବ.	.	ହେଲ	ହେ	ଶ୍ୟା	ମ.	...
ମାଗା	ରଗା	ସା	—	—	—	—	ମାମା	ମା	ଗା	ମା	ଗାମାପାଧା
ହ.	ଗ.	ଡ଼	—	—	—	—	ବିନ୍ଦୁ	ଟ	ହେ	ବା	କୁ...
ପାମାଗା.	ଗାଗା	:ର	ର	ରଗା	ରଗାମା.	ମାଗା	ରଗା	ସା	—	—	—
...	ସହ	ପ୍ର	ପା	ମ.	...	ହ.	ଗ.	ଡ଼	—	—	—
+	ଗାଗା	:ମା	ପା	ପା	ପାଧା	ପାଧାନ୍ତି.	ଧାଧାପା	:ମା	ମା	ମାଧାପାଧା	ମାପାଗାମା
	ହାଉଁ	ଲ	ବା	ନ	ବ.	...	ତମା	ଲ	ର	ମା...	...
ରଗା	ମାମା	:ମା	ମା	ମା	ଗାମାପାଧା	ପାମାଗା.	ଗାଗା	:ର	ର	ରଗା	ରଗାମା.
..	ହିକି	ଅ	ଶି	ଅ	ଜେ...	...	କଲ	ଶି	ଜ	ମା.	...
ମାଗା	ରଗା	ସା	—	—	—						
ହ.	ଗ.	ଡ଼	—	—	—						

ଅନ୍ୟ ନବଶିମାନ ଏ ଭଳି ଗାଉଁବେ ।

“ଷ୍ଠ” ଗୀତ

(ସଗ—ମୋହନ । ଆଦତାଳ)

ନ ଭାଙ୍ଗ ରେ ଶୁଭାଙ୍ଗି, ଭରଣା ହୁଅ ସାହା । ପଦ ।

ନୋହିଲେ ତୁ ପରସାଣ,
ନିର୍ଦ୍ଦୟ ନନ୍ଦକୁ ବାଣ,
ନିଃଶେଷ କଲଟି ଦେହ ଲହା । ୧ ।

ନାପକୃଷ୍ଣ ଉପକଣ୍ଠେ,
ନ୍ୟସ୍ତ କରାଅ ମୋ କଣ୍ଠେ,
ନାଗରାଜ ନିରୁପମ ବାହା । ୨ ।

ନେହାନ୍ତବିଳାସ ଭାର,
ନିଦାନ ଏ ଅବସ୍ଥାର,
ନିରେଖି ଉତ୍ତାରୁ ଥରେ ଆହା । ୩ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଏ ଘେନ ଚିତ୍ତେ,
ନ ଜୀଇବି କଦାଚିତ୍ତେ,
ନ ଦତାଇଲେ ତୁ ସୁଖ ରାହା । ୪ ।

ନାଥ ଅବୁଦୁର୍ଗର ଯେ,
ନିଜ ସେ ମୋ ପଦେ ରଜେ,
ନିନ୍ଦବଟି ନ କଲେ ତୁ ତାହା । ୫ ।

।	○	○
+ ଗାରି :ଗା ପା ଗାରି ଗାରି ସାଧା ସା	— ଗା :ଗା ଗାରି	ଗାପା ଧାପା ଧାପା ଗାରି
ନଭା ଜା ରେ ଶୁଂ ଭାଂ ଜିଂ .	— ଭା ର ଜାଂ	ହୁଂ ଅଂ ସାଂ ହାଂ
ସାରି ଗାରି :ଗା ପା ଗାରି ଗାରି ସାଧା ସା	— ଗାପା :ଧା ସା	ଧାପା ଶିପା ଧାପା ଗାରି
.. ନଭା ଜା ରେ ଶୁଂ ଭାଂ ଜିଂ .	— ଭାଂ ର ଜା	ହୁଂ ଅଂ ସାଂ ହାଂ
ସାରି		
..		
+ ଗାପା :ଧା ପା ସାଂ ସାଧା ଧାରି ସାଂ	— ସାରି :ଗା ଶିଂ	ସାଂ ଧାପା ଧା ପା
ନୋହି ଲେ ତୁ ପ ରିଂ ହାଂ ଶା	— ନିର୍ଦ୍ଦ ସୁ ନ	ତା ହୁଂ ବା ଶା
— ଧାଗା :ରି ସା ଧାପା ଧାପା ଗାରି ସା	ସାରି ଗାପା ଧାପା ଶିଗା	ଶିପା ଧାପା ଧାପା ଗାରି
— ନିଶେଷେ ଷ କ ଲଂ ଟିଂ ଦେଂ ହ	ଲଂ	ହାଂ
ସାରି,		
..		

“ଚ” ଗୀତ

(ଭଗ—ବକ୍ରକାନ୍ତ । ଆଡ଼ତାଳ)

ଟାଣପଣ କର ସାର,

ଟିକାଏ ମଦନ-କଦନକୁ ସନ୍ନି ସଦନକୁ ବିଜେ କର ॥ ପଦ ॥

ଟଙ୍କାର କି ଶ୍ରବସବିକି ବାସବ କୋଦଣ୍ଡରୁ ଚଣ୍ଡ ଧନୁ,
ଟାଣି ବିଜେ ଶମ୍ଭୁ ସଦୃଶ କଳମ୍ଭ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକା ଅତନୁ । ୧ ।

ଟେକି ଏ ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀମୁଖଟି ପରଘରବୁଢ଼ା ଫରମାସ,
ଟିକାଏ ହେଲେ ଯେ ହୃଦୟସରେଜେ ନୋହିଲି ହାସବିଲାସ । ୨ ।

ଟେକାଟେକି ମୋତେ କର ନାନାମତେ ତୁମ୍ଭ କାମନା ପୂରବ,
ଟାଣି ଶୁଣ୍ଠା ଗୁରୁଜନ ରଞ୍ଜନାରୁ ମୋ ପ୍ରାଣସଖୀ ସରବ । ୩ ।

ଟପା ଥିବା ଚୁର ବଚନୁ ଗୋରର ଯେତେ ସମାଚୁର ଗୋପେ,
ଟିପିଦେଲେ କଂସ ଅଗେ କେ ନୃଶଂସ ନନ୍ଦ ବନ୍ଦୀ ହେବେ ଟୋପେ । ୪ ।

ଟାକିଛ ସୁଧାଂଶୁଳଳାକୁ ଅକାଶୁଁ କରିବାକୁ ପାଣିଗତ,
ଟିକାୟିତ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗର କହଇ ଶ୍ୟାମ ଏ କି ଅଚରିତ । ୫ ।

+	ପା	—	ପା	ମା	ପା	ଧାପା	ମାଗା	—	—	ର	—	ସା	—
	ଧା	—	ଶା	.	ପ	..	ଶା	—	—	କ	—	ର	—
ର	ଧା	—	ସା	—	ମା	—	ଗା	—	—	ର	—	ସା	—
ସା	.	—	ର	—	.	—	.	—	—	.	—	.	—
—	ଧା	—	ସା	—	ଗା	—	ମା	—	—	ମା	—	ମା	—
—	ଧା	—	କା	—	ଏ	—	ମ	—	—	ଦ	—	ନ	—
—	ଗା	—	ମା	—	ପାସା	ନ	ନିଧା	ଧା	ପା	ପା	—	ପା	—
—	ଧା	—	ଦ	—	ନ.	.	କୁ.	.	ସ	—	ହି	—	—
—	ସା	—	ସା	—	ସା	ରସା	ଧା	—	—	ଧା	—	ପା	—
—	ଧା	—	ଦ	—	ନ	..	କୁ	—	—	ବି	—	ଜେ	—
—	ଗା	—	ମା	—	—	ପା	ଗା	ମା	ଗା	ର	—	ସା	—
—	ଧା	—	ର	—	—	—	—	—
+	ପା	—	ପା	—	ପା	—	ମା	ଗା	ମାଗା	ର	—	ସା	—
	ଧା	—	କା	—	ର	—	କ	.	..	ଶ	—	ବ	—
—	ଧା	—	ସା	—	ଗା	—	—	ଗା	ମା	ପା	—	ପା	—
—	ସ	—	ର	—	କ	—	—	ବା	.	ସ	—	ବ	—
—	ନ	—	ନ	—	ନ	—	ନିଧା	ରସା	:ନ	ନିଧା	—	ପା	—
—	କୋ	—	ଦ	—	ଶ୍ର	—	ର.	..	.	ଚ.	—	ଶ୍ର	—

“ଠ” ଗୀତ

(ବଗ—ତୋଡ଼ । ତାଳ—ରୁପକ)

ଠିକ ଠ ବର୍ତ୍ତୁଳ ଚନ୍ଦ୍ରାନନା ତୋ ଚିତ୍ତରେ । ପଦ ।

ଠକ ଶୁଭ ନ ଅରର, ମୋ କଦନକୁ ବିରୁର,
ଅକପଟ ହାଣବିଧୁ ଭରିତ ରେ । ୧ ।

ଠଣା ଠୁଙ୍କି ତାପ ହାସ— ମୁଣ୍ଡେ ମନମଥ ପାଶ,
ବନ୍ଧନ କର ତୁ ପରା ମୋଚିତରେ । ୨ ।

ଠଉରର ଅବସର, କଲେ ତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମୋର,
ଯିବ ରାଜାବନେହାକୁ ରୁଚିତ ରେ । ୩ ।

ଠୋ କର ଛୁଣ୍ଡାର ଦେନା, ପ୍ରିୟସଖି ମୋ ବେଦନା,
ନ ଲଗଇ ନିକି ତୋତେ କିନ୍ତୁରେ । ୪ ।

ଠାର ଦେଲେ ନେହାଞ୍ଚିଲେ, ବିଜନ ସ୍ଥଳେ ସେ ବଳେ,
ବିରଜିବ କ୍ଷଣରୁଚି ଭରିତ ରେ । ୫ ।

ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ, ପଦାମ୍ବୁଜଧାନରଙ୍କ,
ନୃପ ଜଗନ୍ନାଥ କରେ ଭରିତ ରେ । ୬ ।

୦							୦						
+	+	ସା	ସା	ସାରି	ମାଗା	ଗାରି	ରି	—	ସା	—	ରିସା		
.	.	ଠି	କ	ଠ.	..	ବ.	ରି	—	ଲ	—	ଚ.		
ସା	—	ନି	ସା	—	ସାରି	ମା	ମା	—	ଗାମା	ନିସା	ପାମା		
ସା	—	ନ	ନା	—	ତୋ.	ଚ	ଉ	—	ବେ.		..		
ଗାରି	ସାନି												
..	..												
+	ସା	ସା	ସାନି	ପାପା	ପାମା	ପାପା	ନି	ପା	ପାନି	ସା	ସା		
	ଠ	କ	ସା.	..	ତ.	ନ.	.	ଅ	ଚ.		ରି		
—	ପା	ନି	ସା	—	ସାନି	ପାନି	ସାରି	ସାନି	ପାନି	ସାନି	ପାପା		
—	ମୋ	କ	ଦ	—	ନ.	କୁ.	..	ବି.	ବୁ.	..	ରି.		
ପାମା	ପା	ପା	ପା	ଗା	ରି	ସା	—	ପା	ନିସା	ଗାରି	ସା		
..	ଅ	କ	ପ	ଟ	.	ହା	—	ଶ	ବି.		ଧୁ		
—	ସା	ସା	ସାନି	ପାପା	ପାମା	ପାପା	ନିସା	ରିଗା	ରିସା	ନିସା	ପାମା		
—	ଉ	ଚ	ତ.		..	ବେ.		
ଗାରି	ସାନି												
..	..												

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାନ୍ତବେ ।

“ଢ଼” ଗୀତ

(ଘର—ବିଲହର । ତାଳ—ରୂପକ)

ଡର ନାହିଁ କି ହେ, ପର ତରୁଣୀ ହରଣୁ,
ଡୋର ଲଗି ଘେର ପଡ଼ିବା ହେବଟି ଚୋର ପର ଅରରଣୁ । ପଦ ।

ଡୋଳାପ୍ରତିମାକୁ ପରାୟେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯଶୋଦା ଅଛନ୍ତି ପାଳି,
ଡୁରିବଟି ଧନ କେଳିକି ମୋହନ ଲେଉଟୁଛ ଯେ କୁଳ-ପାଳି । ୧ ।

ଡକା ଦେବା ଦିନେ ଅରଣ୍ଡେ ଭାଙ୍ଗିନେ ଦେଖିଛୁଁ ଶକଟ ଦଶା,
ଡାକିମଧ୍ୟମାକୁ ଡାକି ଅଶିବାକୁ ଏଠାକୁ କାହା ଭରସା । ୨ ।

ଡବ ଡବ ବାରି ନିଃସରବ ଚାରି ପହରେ ନୟନଯୁଗୁ,
ଡହ ଡହ ହେବ ମୃଦୁ ଅବୟବ ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗୁଟି ଭୋଗୁ । ୩ ।

ଡାକି ତ ଜାଣି ମୋହନ ବଂଶୀରବେ ବିହର ସୁଖେ ଏ ବନେ,
ଡୁଇଁ ହେବୁ ସିନା ଅମ୍ଭେ ଫଳ ବିନା ନ ପଡ଼ୁ ତା ଅମ୍ଭ କାନେ । ୪ ।

ଡାଳିମୁମଞ୍ଜିମଞ୍ଜୁଳଦଶନା ସେ ଖେଳୁଥାଉ ତୁମ୍ଭ ତୁଲେ,
ଡେଉଁଥାଅ ବନଯାକ ତୁମ୍ଭ ମନ ଶ୍ରୀହରିଚନ୍ଦନ ବୋଲେ । ୫ ।

୦		।		୦		।	
+	+	+	+	ଗା	ସା	ସା	ଗାର
				ତ	ବ	ନା	ହୁଁ.
ଗାପା	ଧାର	ସା	ସାନ	ନିଧା	ଧାପା	ପାଧା	ନିଧା
ପ.	ର.	ତ	ହୁ.	ଶୀ.	..	ହ.	ର.
ସା	ଗାର	ଗା	ପା	—	—		
ନା	ହୁଁ.	କ	ହେ	—	—		
ପା	ଧା	ସା	ଗାର	ଗା	ଗା	ରଗା	ପାମା
ତୋ	ର	କ	ଗି.	ସେ	ର	ପ.	ହୁ.
ପାଧା	ଧାର	ସା	ସାନ	ନିଧା	ଧାପା	ପାଧା	ନିଧା
ଗ୍ରେ.	ର.	ପ	ର.	ଅ.	ଚ.	ର.	ଗ୍ରେ.
ସା	ଗାର	ଗା	ପା	—	—		
ନା	ହୁଁ.	କ	ହେ	—	—		
ଗା	ପା	ମା	ଗା	ଗାର	ସା	ସାର	ଗା
ତୋ	ଲା	ପ୍ର	ତ	ମା.	କୁ	ପ.	ସା
ପା	ଧା	ସା	ସା	ଗାର	ଗା	—	ସା
ପ	ଗୋ	ଦା	ଅ	ଛ	ଛ	ପା	—

ଠ	।	ଠ	ଠ	ଠ	ଠ	ଠ	।	ଠ	ଠ	ଠ	ଠ
ପା	ଧା	ସା	ଚା	ଗା	ଘା	ଞା	ପା	ମା	ତା	ଦା	ଧା
ଭୁ	ବ	ବ	ଟି	ଧ	ନ	କେ	ଲ	କ	ମୋ	ହ	ନ
ପାପା	ଧା	ସା	ସା	ନିଧା	ଧାପା	ପାପା	ନିଧା	ଧାପା	ପାମା	ଗା	ସା
ଲେ	ଭୁ	ଛ	ପେ	କୁ	ଲ	ପା	..	ଲ		ହ	ର
ସା	ଗା	ଗା	ପା	—	—						
ନା	ଧୁ	କ	ହେ	—	—						

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ଯଥାମତ ଚରଣ ଭଳି ଗାଉବେ ।

“କ” ଗୀତ

(ସଗ—ଦେଶାକ୍ଷ / ତାଳ—ଛପୁଟା)

ତାଳେ ତ ତାଳିଲୁ ନାହିଁ କୃପାସୁଧା ଝରକି ରେ ॥ ପଦ ॥

ତକ୍ତା ବାଜୁଥାଇ ବ୍ରଜେ, ଲଳିତାର ହୃଦୟୁଜେ,
କରୁଣା ଅଛି ବୋଲି ଯା ନେଲ କେ ତା ହରିକି ରେ । ୧ ।

ତୋଳାଇଲୁ ପରି ତଳି, ତଳେ ପଡ଼ିଯିବା ଭଳି,
ହେଲୁନି ଯେ କୁଳକଳିଦଶନା ଏ ସରିକି ରେ । ୨ ।

ଭୁକାଇ ଦେଲେ ହୃଦିତ, ଚକୋର ଚଞ୍ଚୁରେ ଶୀତ—
ଭାବୁବନ୍ଦିକାକୁ ବଢ଼ି ଯାଏ କିଛି ସରିକି ରେ । ୩ ।

ତୋକୁଟିକୁ ସିନା ହଟି, ମୋ ମାର ଯାଉଛି ଭୁଟି,
ପିଇ ଦିଅନ୍ତୁ କି ଗୋଟିଯାକ ସେ କିଶୋରାକି ରେ । ୪ ।

ତଦା-ତନାବିରୁ ଗୋପ-ନଗରୀର ବନ୍ଦେ ଝୁପି,
ବାଲ୍ୟକେଶ ଦେବ ନାମକୁଞ୍ଜପୁଞ୍ଜ ସରିକି ରେ । ୫ ।

[illegible]

[illegible]

ଅନ୍ୟ ଭେଟମାନ ପ୍ରଥମ ଭେଟ ଭଳି ଗାଢ଼ବେ ।

“ଶ” ଗୀତ

[ବଗ—ଖମାଚ, ଏକତାଳ (ଚତୁରସ୍ର)]

ଅତସୀକୁସୁମସମ ଶ୍ୟାମ ହେ ମୁଁ ଗଲିଟି ॥ ପଦ ॥

ଅଳି ତୁମ୍ଭର ନିବିଡ଼, ଅସହସ୍ତ ସେ ଯେ ବଡ଼,

ଅବଶ୍ୟ ତା ଛମ୍ପରେ ମୁଁ ନିବେଦନ କଲିଟି । ୧ ।

ଅଧ ଅଧରେ ସ୍ନିହ ଉଜ୍ଜାପି ହେଲେ ଲଳିତ,

ଭବିଷ୍ୟ ଏହିଟି ବୋଲି କୃପାକଲ୍ପବଲ୍ଲୀଟି । ୨ ।

ଅରକତ କଲେ ମୁଖ, ଅଶ୍ରୁ ପୁଷ୍ପାମୟୀ,

ଅରୁର ସରବ ମୋର ଜାଲିଲେହେଁ ମଲିଟି । ୩ ।

ଅଦୃଷ୍ଟବଳ୍ଲ କିଶୋରୀ, ଅଙ୍ଗୀକାର କଲେ ସର,

ଅଭାବେ ଉଚ୍ଛଳ ହେବ ଏ ବଳ୍ଲବପଲ୍ଲୀଟି । ୪ ।

ଉତ୍ତନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନୃପର, ଉପବନ ଗୋପପୁର

ଅଶ୍ରୁ ନୋହିବ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରିଦଗ୍ଧଟି । ୫ ।

ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗନାଥ ଭାଷେ, ଅହା ଧାନେ କି ଶୋଭା ସେ

ଅଖିଳଜନନୀ ନାସାମୃଗମଦକଲିଟି । ୬ ।

+	ସାସା	:ମା	ଗାମା	ପା	ପା	—	ପାଧା
	ଅଜ	ସୀ	•କୁ	ମୁ	ମ	—	ସମ
{ ସାନ୍ନି ସା }	{ ରସା — }	ନିଧା	ଧାପା	ଧାନ୍ନି	ଧାପା	ମାଗା	ମାଧାପାଧା
ଗ୍ୟା	—	ମ•	ହେ•	ମୁ•	••	••	ଗ•ଲି•
ମା	—	—	—	ମାପା	ମାଗା	ରିଗା	ସାନ୍ନି
ଟି	—	—	—		••	••	••
ସା•	ଗାମା	:ପା	ଧା	ନି	ସା	ନି	ସା
	ଅଳ	ତୁ	ମୁ	ର	ନି	ବି	ଡ
—	ସାମା	:ଗା	ମା	ଗାମା	ଗାର	ସାନ୍ନି	ସା
	ଅସ	ହି	ଷ୍ଟି	ସେ•	ପେ•	ବ•	ଡ
—	ଧାନ୍ନି	:ସା	ରି	ସାନ୍ନି	ସା	ନି	ଧା
	ଅବ	ଗ୍ୟ	ତା	ଛ•	ମୁ	ରେ	ମୁ
ଧା	ଧାସା	ନି	ନି	ଧାନ୍ନି	ଧାପା	ମାଗା	ଗା
ନି	ବେ•	•	ଦ	ନ•		କ•	ଲି
ମା	—	—	—	ମାପା	ମାଗା	ରିଗା	ସା
ଟି	—	—	—				

“ଢ” ଗୀତ

(ବଗ—ଦେଶାକ୍ଷ । ତାଳ—ତ୍ରିପୁରା)

(ସଖି ରେ) ତୋ ଘେନି ତମାଳଶ୍ୟାମ ମୋ ମରଜି କଷିଲ ରେ,
ତଥାପି ତ ତଳେ ହେଲେ ତୋ ସ୍ନେହେ ନ ରସିଲ ରେ । ପଦ ।

ତଳେ ବସନ ପ୍ରସାରି, ଡୁଣି ଦଶନାନ୍ତେ ଧରି,
କହଲେହେଁ ଅନୁସରି, ରଜି ତ ନ ଦଶିଲ ରେ । ୧ ।

ତହୁଁ କି ବିଷମଭାବ, ତକିଲ ମୋ ଗୁରୁ ଶ୍ରବ—
ତଟକୁ ଘଟନ୍ତେ ଅବଧାନ ବିନା ହସିଲ ରେ । ୨ ।

ତପନଜା ତଟକୁ ତୁ, ତରୁଣୀଟା କେଉଁ କୁତୁ—
ହଳରୁ ଆସିଲ ହେତୁ, କହ ବୋଲି ଘୋଷିଲ ରେ । ୩ ।

ତାର ତୋର ସୁଲେଚନା, ତାରତମ୍ୟ ବିବେଚନା
ଲବ ହୋଇ ନାହିଁ ତହିଁ, ତୋ ଚିତ୍ତ କେ ପେଷିଲ ରେ । ୪ ।

ତରସ୍ସାର ସୁବଭାଷା, ତରଳାଇ ସୁଖ ଆଶା
ତୋଟିକି ରୁମ୍ଭିଲ ଛୁଷା, ତମିର ବିଳସିଲ ରେ । ୫ ।

ତୁଚ୍ଛସ୍ନେହମନ ଜନ, ତୋ ସଙ୍ଗକୁ କି ଭ୍ରାଜନ,
ପ୍ରପଳ ହରିଚନ୍ଦନ ଜଗଦେବ ଭାଷିଲ ରେ । ୬ ।

[illegible]

“ସ” ଗୀତ

(ବଗ—୫°୫୫'୫୫", ଆଡ଼ତାଳ)

ଥାପିରେ କହୁ ତଥାପିରେ ପ୍ରିୟସଖି ଥୁବ କି ଲୁହର ପ୍ରାଣ । ପଦ ।

ଧୂଳି ପରି ସ୍ନେହ, ଲଜିଲା କା କହୁ,
ଅଛୁଟି ତୋତେ ମୋ ରାଣ । ୧ ।

ଥକାର ତୁ କହୁ, କହୁ ଧୂତ ରହୁ—
ନାହିଁଟି ମୋହର ଜାଣ । ୨ ।

ଥୋକାଏ ତୋ ପ୍ରୀତି— ବାଧକ ସମ୍ମତ;
କଲେ କି ମୋ ପରିହାଣ । ୩ ।

ଥରେ ହେଲେ ବିକି, ହେବି ମୋତେ ନିକି
ବଞ୍ଚାଇବ ପଞ୍ଚବାଣୀ । ୪ ।

[illegible]

[illegible]

“ଦ” ଗୀତ

(ଘଟା—କୂରଂଜୀ, ଏକତାଳ)

ରେ ଦୁଃଖୀଧନ, ଦମ୍ଭ ଦେଖିବାକୁ ସିନା କଲି ଛନ,
 ଦୁଃଖମୟ ନ କର ସରସ ମନ । ଯଦ ।

ଦୁଇ ମୁଁ ପିବାର ଜାଣି ହରି, ଦରିଦ୍ର ନାଥ ଲଭିଲ ପରି,
ଦ୍ଵିଗୁଣ ଅଦରେ ପ୍ରମୋଦନଦରେ ମଜ୍ଜି ଦେନିଗଲେ କର ଧରି । ୧ ।

ଦୟା ଜରଜର କରି ଚିତ୍ତି, ଦନ୍ତବାସେ ରଖି ଦରପ୍ତିତ,
ଦବୋର ଅନାମୟ ମୋଡ଼େ ଘେନାଘେନି କରି ପଶୁରିଲେ ମିତ । ୨ ।

ଦେଖିଲି ଯାହା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ଦୁଃଖ, ଦଳି ହୋଇଗଲା ମୋର ଛାତି,
ଦ୍ଵିତୀୟାର ଶଶି-ଲେଖା ପରି ଦଶିଗଲେନି ସେ ଭୟ ନୀଳହାତୀ । ୩ ।

ଦୁବାର ତୋ ନେତ୍ରାଞ୍ଜଳ ଶର, ଦେବାରୁ ଦୁଃଖ ଦୂଷପହତର,
ଦିବାଲ ହେବାର ଦେହମଜ୍ଜାସାର ଜାଣି ଯା ହେଲ ମାନସ ମୋର । ୪ ।

ଦୁଇଟି ସାଲସ ଦେଖି ଚାଲି, ଦୁଇଫରେ କିଛି ପଚାରିଲି,
ଦୀର୍ଘ ଉପତ ନାସାନିଳ ଢେଜଲେ ଅହା ମରଇ ତ ବଢ଼ିଲି । ୫ ।

ଦେବ ଦଇବ ତୋ ଅଭିମତ, ଦୂରକର ଦ୍ରାପରକୁ ଚେତ,
ଦ୍ରବିଷ୍ଟ ଏ କଷ୍ଟଯାକ ହେବ ଅଞ୍ଜୁଦର୍ଶନାଥର ଏ ବିରଚିତ । ୨ ।

+	:ଗା	ଗା ^ମ ର	ବିସା	ସା	—	ସାରି	ସାରିଗା.
	ଦୁଃ	ଶି.	ଧ.	ନ	—	ବେ.	
ରଗାମା.	ଗାଗା	ଗା ^ମ ର	ରସା	ସା	—	ମା	ମା
...	.ଦୁଃ	ଶି.	ଧ.	ନ	—	ଦ	ମୁ
ମା	:ମା	—	ମାଗା	ରଗା	ମାଗା	ରସା	ନି.
ଦେ	ଶି	—	ବା.	କୁ.	..	ସି.	ନା
—	:ଧା	ଧା	ନିସା	ର	—	ସାରି	ସାରିଗା.
—	କ	ଲି	ଛ.	ଲ	—	ବେ.	...
ରଗାମା.	ଗାଗା	ଗା ^ମ ର	ରସା	ସା	—	ପା	ପା
...	.ଦୁଃ	ଶି.	ଧ.	ନ		ଦୁଃ	ଶ
ଧା	:ନି	—	ସାରି	ସାନି	ସା	—	ସାନି
ମ	ସୁ	—	ନ.	କ.	ର	—	ସ.
ସାରି	ଗାଗା	ମାଗା	ରସା	ର	—	ସାରି	ରଗା
ର.	.ସ		ମ.	ନ	—	ବେ.	..
ଗାମା	ଗାଗା	ଗା ^ମ ର	ରସା	ସା	—	—	—
..	.ଦୁଃ	ଶି.	ଧ.	ନ	—	—	—
+	:ମା	ମା	ମାଗା	ଗା ^ମ ର	ଗା	ଗାମା	ଗାରି
	ଦୁ.	ରୁ	ମୁ.	ସି	ବା	ର.	..

ସା	:ସା	ର	ଗାପାପାପା	ମା	—	—	—
.	ଜା	ଣୀ	ହ . . .	ର	—	—	—
ପା	:ଧା	ପାମା	ମାଗା	ଗାର	ରସା	—	ସାର
ଦ	ରି		ଦ୍ର.	ନି.	ଧୁ.		ଲ.
ଗା	:ମା	ଗାରି	ରସା	ସା	:ପା	ପାମା	ଗାର
ଭ	ଲ	. .	ପ.	ର	ଦ୍ଵି	ଗୁ.	ଶ.
ଗାମା	ପାମା	ପାଧା	ପା	—	:ପା	ପା	ପାଧାପା.
ଅ.	ଦ.	ରେ.	.		ପ୍ର	ମୋ	ଦ. .
ଗା	ପା.ଧାପା	ମାଗା	ଗା	—	:ଗା	ଗା	ଗା
ନ	ଦ . .	ରେ.	.		ମ	କ୍ରି	ଦେ
ମାଗା	ରସା	ସାନ	ଧାନ	ପା	:ପା	ଧା	ନିସା
ନି.	. .	ଗ.	ଲେ.	.	କ	ର	ଧ.
ଗାର	—	ସାର	ସାରଗା.	ରଗାମା.	ଗାଗା	ମାଗା	ଗାର
ର	—	ରେ.	ଦୁଃ	ଶି.	ଧ.
ସା	—	—	—				
ନ	—	—	—				

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାଉବେ ।

“ଧ” ଗୀତ

(ବଗ—କାଫି, ଆଡ଼ତାଳ)

ଧୀର ରେ କି ଧନ ତୁ ନ ଦେଲୁ ଅଳ,
ଧରଲେ କି ସତେ କର ଯୁଦ୍ଧରାଜ । ପଦ ।

ଧରମ ବଳୁ କି ମୋର, ଧୂପି ଦେଇ ନିଜ କର,
କୋଳକୁ ଅଶିଳ୍ କଳାଦ୍ବିକରକ । ୧ ।

ଧୂରନ୍ଧର ସେ ଭକ୍ତିତେ, ଧରଣିଲ୍ କେହି ସତେ,
ଧମକାଇଲ ନାହିଁ କି କିଛି ଲଜ । ୨ ।

ଧରରେ ଯେତେ ପୁରୁଷେ, ଧୂର୍ତ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁ ସେ,
ଧନରୁ ଯେ ବଳେ ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟାଜ । ୩ ।

ଧୃତ ହୋଇ ବଳସ୍ଥାନ, ଧୂସର ହୋଇବା ମନ
ଧୋଇ ଚନ୍ଦ୍ରା କଳଙ୍କସମାଜ ମାଜ । ୪ ।

ଧରଣୀନ୍ଦ୍ର ଜଗଦେବ, ଧ୍ୟାନେ ବଞ୍ଚିବାବଞ୍ଚିବ-,
ଧରାଧୂଳି କରେ ମସ୍ତକରେ ତାଜ । ୫ ।

“ନ” ଗୀତ

(ଗଗ—କାମୋଜି, ଆଡ଼ତାଳ)

ନବକଳାସିନି ରେ, ନକ୍ଷତ୍ରେଣ-ଦ୍ଵାସିନି । ପଦ ।

ନାହିଁ ବୋଲିବା ବାଣୀ, ନିପଟ ନାହିଁ ଶୁଣି,
 ନଳିନୀସି ରେ ହୋଇ କଥା ହେବ,
 ନନ୍ଦନନ ପ୍ରେମା, ପ୍ରେମାରେ ନୁହେଁ କମା,
 ନିଜମୁଖିକି ଯେବେ ଗତି ଥିବ । ୧ ।

ନିଷ୍ଠୁର ଗୁଣ କୁଳି— ଶରୁ ପଡ଼ିବ ବଳି,
 ନିଶ୍ଵସ୍ ତନିବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ ଲେଖି,
 ନାଗରାବମୋହନ, ମନ୍ଦୁ ମାନ୍ଦବ ମନ—
 କପଟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅଛୁ ରଖି । ୨ ।

ନିରନ୍ତରାୟ ରସ— ପ୍ରସାରଣେ ପୀୟୂଷ—
 ଧାରାଧକାରକାରୀ ପରି ଲାଗେ,
 ନିମିଷକରେ କୁଳା, ଜନ୍ମାଏ ଜଣି ହାଳା—
 ହଳକୁ ଯେ ସଙ୍ଗାଳି ମହାନାଗେ । ୩ ।

ନିଶିଦାନ ଶୟନ, ନ ଜାଣଇ, ନବାନ
 ବିସିମାଦଳ ଶେଷ ଯାଏ ଜଳି,
 ନୀପବନ ପବନ, ନିର୍ଭୁ ମଣିଷ ଧନ—
 ସ୍ଵପ୍ନ ସାପରୁ କରେ କଟୁକେଳି । ୪ ।

ନିନ୍ଦାର ନିକେତନ, ହୋଇବୁ ରେ ନୃତନ—
 ମନ୍ଦାର-ବିମ୍ବ-କୁରୁବିନ୍ଦାଧର,
 ନିଶା-ରମଣ-କର- କଳିକା-କଣି ତୋର,
 ହୋଇଯିବ କଲ୍ୟାଣ କାଳଖର । ୫ ।

ନ ବରଷରୁ ଉଣା, କାକୁ ତ ଅଛୁ ଜଣା
 ନିଶାଗ୍ରେ ଭିକ୍ଷୁଲ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ,
 ନବନରଜ-କୋଷ- ନିଭ ତୋ କୁଦ କଥା
 ଅଶ୍ଵିବ କଣ୍ଠାରବମଧ୍ୟା ଯେନ । ୬ ।

ନିବେଦନ କରୁଛି, କରକଞ୍ଚି ଧରୁଛି,
 ହେଲେ ହେଉ ଅରୁଚି ନିଦ୍ରାହାରେ,
 ନରନାଥ ଶ୍ରୀହରି- ନନ୍ଦନ ବନ୍ଦେ ଗୋର
 ନ ରସ ନଳବାହା ମୁଦ୍ରାହାରେ । ୭ ।

।	।	।	।
+	+	ସା	—
.	.	ନ	—
+	+	ଗା	ମା
.	.	ନ	.
ଗା	—	ସା	—
.	—	ନ	—
ସା	—	ସା	ନି
.	.	.	.
+	+	ମା	ଗା
		ନା	.
ଧା	ପା	ପା	ଧା
.	.	ନି	.
—	—	ପା	—
—	—	ନ	—
ଗା	ଉ	ଗା	ଉ
.	.	କି	.
—	—	ଗା	—
—	—	ନ	—

।	।	।	।
ଉ	ଗା	—	ଗା
ବ	ବ	—	କା
ପା	ପା	—	ଧା
ସ	ହେ	—	ଗ
ଉ	ଗା	—	ଗା
ବ	ବ	—	କା
ପା	ଧା	—	ସା
.	.	—	.
ରି	ଗା	—	ପା
ହୁଁ	ବୋ	—	ଲି
ସା	ସା	—	ସା
ପ	ଟ	—	ନା
ଧା	ସା	—	ସା
ଲି	ନା	—	ସି
ଗା	ମା	—	ମା
ସ	ହେ	—	ବ
ମା	ପା	—	ଧା
ନ	ନ	—	ନ

।	।	।	।
ଉ	ଗା	—	ଗା
ବ	ବ	—	କା
ପା	ପା	—	ଧା
ସ	ହେ	—	ଗ
ଉ	ଗା	—	ଗା
ବ	ବ	—	କା
ପା	ଧା	—	ସା
.	.	—	.
ରି	ଗା	—	ପା
ହୁଁ	ବୋ	—	ଲି
ସା	ସା	—	ସା
ପ	ଟ	—	ନା
ଧା	ସା	—	ସା
ଲି	ନା	—	ସି
ଗା	ମା	—	ମା
ସ	ହେ	—	ବ
ମା	ପା	—	ଧା
ନ	ନ	—	ନ

।	।	।	।
ଉ	ଗା	—	ଗା
ବ	ବ	—	କା
ପା	ପା	—	ଧା
ସ	ହେ	—	ଗ
ଉ	ଗା	—	ଗା
ବ	ବ	—	କା
ପା	ଧା	—	ସା
.	.	—	.
ରି	ଗା	—	ପା
ହୁଁ	ବୋ	—	ଲି
ସା	ସା	—	ସା
ପ	ଟ	—	ନା
ଧା	ସା	—	ସା
ଲି	ନା	—	ସି
ଗା	ମା	—	ମା
ସ	ହେ	—	ବ
ମା	ପା	—	ଧା
ନ	ନ	—	ନ

ପାଧା	ସା	ସା	କି	କି	ଧା	ପା	ପା	ମା	ଧାପା	ମା	ଗାମା	ଭଗା	
••	•	ପ୍ରେ	•	ମା	ବେ	•	ବୁ		ହେ	••	କ	ମା•	••
—	—	ମା	—	ଗା	ଗା	ମା	ପା	—	ପାଧା	ସା	ସା	ସା	କି
—	—	ନି	—	ତ	ସ୍ଥି	•	ନା	—	କି•	•	ସେ	ବେ	•
ଧା	ପା	ପା	ଧାପା	ମା	ଗା	ଭ	ଗା	ମା	ଧା	ପା	ମା	ଗା	ଭ
•	•	ଗ	••	କ		•	ଥୁ	•	ବ	•	•	•	•
ସା	—												
•	—												

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାଇବେ ।

“ପ” ଗୀତ

(ସଗ—ଭୈରବୀ, ଆଡ଼ତାଳ)

ପ୍ରିୟସନ୍ନି, ପରମାଦ ବଡ଼ ତୁମ୍ଭ ଗୋ,
ପାରୁ କେତେ ଛନ୍ଦେ ମୋହୁ ଗୋ । ପଦ ।

ପରମପଦରେ ଦେଇ ଜାଣୁ ତୁ ବସାଇ,
ପୁଣି ତହିଁ ଜାଣୁ ଢଳାତଳକୁ ଖସାଇ,
ପାସୋରାଇ ମନ୍ତ୍ର ନାନା କଦନ ଲସାଇ,
ପୀଡ଼ୁ ଅଶ୍ରୁ ବରଷାଇ ଗୋ । ୧ ।

ପ୍ରପଞ୍ଚଯାକରେ ଜଣା ନ ଥାଇ ସଂଶୟ,
ପସନ୍ନ ହୃଦୟ ପରପୁରୁଷରେ ସ୍ନେହ,
ପରବଶ ହେବ ଯେବେ ପ୍ରାଣ ତୁଲେ ଦେହ,
ପ୍ରାଣୀ କି କରବ କହ ଗୋ । ୨ ।

ପରବଚନ ଚପୁଡ଼ ପିଇବା ପୀୟୂଷ,
ପରଶିତ ସମୟେ ସେ ହେବ ଯେବେ ବିଷ,
ପ୍ରପନ୍ନ ହେବା ଗଙ୍ଗାରେ ଜଳିଲେ କଳ୍ପିଷ
ପ୍ରୟୋଗ କରିବା କସ ଗୋ । ୩ ।

ପିଆଇ ଦୁହିଙ୍କି ଥରେ ଦୁହିଙ୍କ ଅଧର,
ପଛେ କହ ଆରବଣୀ ପୁତନାବଧର,
ପୀତପଟନଟ ନାଁ ମୋ ଅଗରେ ନ ଧର,
ପାଳିଏ ମାନ୍ଦ ଉଦ୍ଧର ଗୋ । ୪ ।

ପୁରନ୍ଦରମଣି ଖ୍ୟାମେ ଅଛୁ ମୋ ଭରସ,
ପରପରବାଦମୁଣ୍ଡେ ଟାକର ବରଷ,
ପୃଥ୍ବୀଚନ୍ଦ୍ରବାଳ ପରବୃତ୍ତ ବାଲୁକେଶ,
ପ୍ରସରାଇଲେ ଏ ରସ ଗୋ । ୫ ।

+	+	ର	ଗା	ମା	ପା	—	ମା	ଧା	ପା	ମା	ଗା	ର	ଗା
.	.	ପ୍ର	.	ସ୍ୱ	ସ	—	ହି		
ସା	—	ସା	ର	ମା	ଗା	—	ର	ସା	ର	ସା	ଧା	ନି	—
.	—	ପ	.	ର	ମା	—	ଦ	.	ବ	.	ଡ	.	—
ସା	—	ର	ଗା	ର	—	—	—	—	ପା	—	ପା	ପା	—
ତୁ	—	ହି	.	ଗୋ	—	—	—	—	ପା	—	ରୁ	କେ	—
ପା	—	ଧା	—	ପା	ମା	—	ପା	—	ଧା	—	ନି	ସା	—
ତେ	—	.	—	ଛ	ଦେ	—	ମୋ	—	ହି	—	ଗୋ	.	—
—	—	ପା	—	ଧା	ପା	—	ମା	ଧା	ପା	ମା	ଗା	ର	ଗା
—	—	ପ୍ର	—	ସ୍ୱ	ସ	—	ହି
ସା	—	ଧା	ଧା	ଧା	ଧା	—	ନି	ଧା	ନି	—	ଧା	ପା	:ଧା
.	—	ପ	ର	ମ	ପ	—	ଦ	.	ବେ	—	ଦେ	ର	.
ମା	—	ପା	—	ପା	ଧା	—	ନି	—	ସା	—	ସା	—	—
.	—	କା	—	ଶୁ	ତୁ	—	ବ	—	ସା	—	ର	—	—
—	—	ଧା	ନି	ସା	ସା	—	ସା	ର	ସାର	ଗା	ଗା	ର	ଗା
.	—	ପୁ	ଶି	ତ	ହୁ	—	କା	.	ଶୁ	.	ତ	କା	.
ସା	—	ସା	—	ସା	ସା	—	ସା	—	ନିର	ପାନି	ଧା	ପା	—
.	—	ତ	—	କ	କୁ	—	ଶ	—	ସା.	.	ର	.	—

“ଫ” ଗୀତ

(ରାଗ—ଶମାତ, ଆଡ଼ତାଳ)

ଫାଟି ପଡ଼ିବାର ନିକୁଞ୍ଜସମ୍ଭାରଣୁ ମୋ ଚରଣତଳ,
 ଫତୁରଖୋର ଅଖରକୁ ହେବାର ଏହି ଏକା, ଏଥୁ ଫଳ,
 ରେ କିଶୋର, ଫିଟିଗଲା ଯେ ସନ୍ଦେହ,
 ଫୁଲିଗଲା ଫୁଲ ଲଲମରସିକା ଲାଣି ପରା ଶ୍ୟାମ ଦେହ ରେ । ୧ ।

ଫନ୍ଦାର ନାନା ବିନୟେ କହୁ ଦନ୍ତେ ଜୁଣି ଧରବାର ଗଲା,
 ଫଟାକପାଳରେ କୁଟିଳ-ହୃଦୟା ବୋଲାଇବା ଲେଖା ଥିଲା,
 ରେ କିଶୋର, ଫନ୍ଦାଧନ ତୁ ତ ମୋର,
 ଫରାଧି କାହିଁ ତୋ ନାମେ କରବି ନିନ୍ଦା କଲେ ପଛେ କର ରେ । ୨ ।

ଫରୁଆରେ ପରି ଉତ୍ତେଜରେ ଭରି ରଖ ସେ ନୀଳମଣିକି,
 ଫଜଳ ତୁଲେ କୁଞ୍ଜସ୍ୱାରେ ରଖାଅ ବେଶବଲ୍ଲୀଧାରଣୀକି,
 ରେ କିଶୋର, ଫରମାସ ମନେ ମନେ,
 ଫେରଦାଅ ତୁ ମୋ ଆଗୁର ମୁଁ ଯେବେ ଯିବି ସେ ଦିଗକୁ ଦିନେ ରେ । ୩ ।

ଫଜିତ ହୋଇ ଦୂରରେ ଥିଲେ ତୋତେ ଚିନ୍ତିତ ଥିବାର ସତ,
 ଫେଡ଼ନ୍ତୁ ତୋ କଷ୍ଟ ମୁଖ ଦେଇ ଅଶ୍ରୁଶୁଭ ଏ ଅମ୍ଭ ବାଞ୍ଛିତ,
 ରେ କିଶୋର, ଫୁରୁଣା ହୋଇ ତୁ ରସ,
 ଫେରି ଆସି ମାତ୍ର ଅମ୍ଭ ଆଗେ ନେହକଞ୍ଚୁ ନୀର ନ ବରଷ ରେ । ୪ ।

ଫୋଟକା ହେଉଛି ସିନ୍ଧୁବା କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ମିଶ୍ରିତ ବାରି,
 ଫୁଲିଦେଲେ ଉଡ଼ିଯିବା ପରି ସତ ଅଛୁଟି ତହୁ ବଲ୍ଲୀ,
 ରେ କିଶୋର, ଫୁଲାର ନୋହୁ ଜଗତେ,
 ଫତୁଆ ହୁହୁଟି ବୋଲେ ଜଗଦେବ ହରିଚନ୍ଦନ ଏ ଗୀତେ । ୫ ।

+	+	ମା	ଗାମା ଧା ମା —
.		ଫା	ଟି. . ପ —
—	—	ସା	ମା ଗା ମା —
—	—	କି	କୁ ଝ —
—	—	ସା	ସା — ସା ରି
—	—	ଶ୍ରୀ	ସୁ. — ମୋ .
ମା	—	ଗା	ମ — — —
.	—	ତ	ଲ — — —
+	+	ମା	ମାକି ଧାକି ପା ଧା ଧାକି ସା —
.	.	ଫ	ଡୁ. . ରି . ଖୋ. . —
—	—	ପା	ଧା କି କିର ସା ସାଧା ଧାସା କି କି ଧା ଧାକି ପାଧା
—	—	ଆ	ଶା . ରି. . କୁ. ହେ. . ବା . ରି. .
—	—	ଧା	ଧାକି ସା ସା — ସାସା ଗାମା :ଗା ରି ସା ସା —
—	—	ଏ	ହୁ. . ଏ — କା. . . ଏ . ଥୁ. —
—	—	ଧା	ଧାକି ସା କି — ଧା — ଧା ମା — ଗା —
—	—	ଫ	ଲ. . ରେ — . — କି ଖୋ — ରି —
ସା	—	ସା	ସା ମାଗା ମା — ପା — — ପାଧା କି ଧା ପା
.	—	ଫି	ଟି ଗ — ଲା — — ହେ. . ସ .

ମାଗା	ଗା	—	ମା	—	—	—							
ଦେ•	•	—	ହ	—	—	—							
+	+	ମା	ମାନ୍ତି	ଧାନ୍ତି	ପା	ଧା	ଧାନ୍ତି	ସା	—	ସା	—	ସା	—
		ଫୁ	ଲି•	••	ଗ	•	ଲୁ•	•	—	ଫୁ	—	•	—
—	—	ପା	ଧା	ନ୍ତି	ନ୍ତି	ସା	ସାଧା	ଧାସା	ନ୍ତି	ନ୍ତି	ଧା	ଧାନ୍ତି	ପାଧା
—	—	ଲ	ଲ	•	ଲ•	•	ମ•	ର•	•	ଦ୍ୱ	•	କା•	••
—	—	ଧା	ଧାନ୍ତି	ସା	ସା	—	ସାସା	ଗାମା	:ଗା	ର	ସା	ସା	—
—	—	କା	ଶି•	•	ପ	—	ର•	••	•	ଶ୍ୟା		ମ	—
—	—	ଧା	ଧାନ୍ତି	ସା	ନ୍ତି	—	ଧା	—	ଧା	ମା	—	ଗା	—
—	—	ସ୍ୱେ	ହ•	•	ରେ	—	•	—	କ	ଶୋ	—	ର	—
ସା	—	ସା	ସା	ମାଗା	ମା	—	ପା	—	—	ପାଧା	ନ୍ତି	ଧା	ପା
•	—	ପ୍ତି	ଟି	••	ଗ	—	ଲ	—	—	ପେ•	•	ସ	•
ମାଗା	ଗା	—	ମା	—	—	—							
ଦେ•	•	—	ହ	—	—	—							

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ଏ ଭଳି ଗାଉଁଦେ ।

“ବ” ଗୀତ

(ସଗ—ସାବେରୀ, ଆଡ଼ତାଳ)

ବିଷେଷା ରେ, ବିନା ତୋ ପ୍ରୀତି କେ ଗନ୍ଧ ଅଛି ଜଗତରେ । ପଦ ।
ବୋଲି ଦେଲୁ ସିନା ଗେଲେ ହସି, ବିଶ୍ୱେ ତୋ ସମ କାହିଁ ବିଶ୍ୱାସୀ,
ବାନ୍ଧିବାକୁ ମୋ ମନ ତୁ ପାଣି,
ବିଶେଷରେ ମୋ ହୃଦୟର ତୋତେ ଜଣା ରେ । ୧ ।

ବିଷ୍ଣୁରା ରଜଗେଲା କାଳୁଁ, ବହୁଃପ୍ରାଣ ପରି ପରିପାଳୁ,
ବିଧିବଦ୍ଧ ନିର୍ମଳକୃପାଳୁ,
ବ୍ରଜେ ହେଉଛି ଏହି ଉତ୍ତମ ବାଜଣା ରେ । ୨ ।

ବିକେ କିଣେ ଯେ ପାହାକୁ ଖୁସେ, ବଡ଼ ତା ଠାରୁ ଜୀବନ ନୋହେ,
ବଳ ତାହା ଠାରେ ସିନା ସହେ,
ବହୁରଙ୍ଗେ ବୁଲୁଛନ୍ତି ଦେଖ ଅଗଣାରେ । ୩ ।

ବୋଲେ ଅବୁଦୁର୍ଗର ମଦବା, ବଞ୍ଚି ନିକଟକୁ ଚାଲି ଯିବା,
ବଂଶୀଗୀତପୀୟୁଷ ପରିବା,
ବିଭାବର ନ ପାହୁଁ ଅସିବା ଅଜଣାରେ । ୪ ।

+	ର —	ମା — ମା —	ପା ପା —
	ବ —	ଚ — ଷ —	ଶା . —
ପା —	—	ପା ମା ପା ପା	ସା . ସା —
ରେ —	—	ବ ନା .	. ଭୋ —
ପା ସା କ	ପା ପା ପା ପା	ମା ମା ପା ମାପା ପା ପା	ପ୍ରୀ — ଭ —
କେ . .	ଗ . ଭ .	. ଅ .	ରୁ . କ —
ମା —	ଗା ରୁ ରୁ ସା —		
ଗ —	. ଭ . ରେ —		
— — —	ସା ରୁ ମା —	— ରୁ —	ମା — ପା —
— — —	ବୋ ଲି —	— ଦେ —	ଲି — ସି —
ପା ପା —	ପା ପା ମା —	— ପା ପା	ପା — — —
ନା —	ଗେ . ଲେ —	— ହ . ସି —	— — —
+	— —	ପା — ପାପା ପାପା	ମା ମା — ମାପା ପା ପା
+	— —	ବ — ଶ୍ଵେ . .	ଭୋ — ସ . ମ —
ମା —	ଗା ରୁ ସା ସା ରୁ	ସା ରୁ —	ମା — — —
କା —	. ରୁ ବି .	ଶ୍ଵା . —	ସୀ — — —
— — —	ପା — ପାପା ପାପା	ମା ପା ପା	ସା — ସା —
— — —	ବା — ଶ୍ଵେ . .	. ବା .	ରୁ — ମୋ —

ଘାଂ	ବା	—	ଂ	—	ବା	ଧା	ଂ	—	ବା	—	—
ମ.		—	ନ	—	ତୁ	.	ପା	—	ଶ	—	—
ଘା	ନ	ଧା	ପା	ମା	ପା	ଧା	ପା	—	ପା	ମା	ପା
.	—	—	ବ	.	ଶେ
ଘା	ଘା	—	ଘା	—	ଘା	ନ	ଧା	ନ	ଧା	ପା	ଧା
.	ଷ	—	ରେ	—	ମୋ	—	ହୁ	.	ଦ	.	ନ୍ତ
ପା	ଧା	ପା	ମାପା	ଧା	ଧା	ପା	ମା	ପା	ମା	ଗା	ହୁ
ର	.	.	ତୋ.	.	ତେ	.	.	କ	.	ଶା	ରେ

ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ଗାଉବେ ।

“ଭ” ଗୀତ

[ବଗ—ତକଦାରଗଣିତା, ତାଳ—(ତସ୍ତ୍ର) ତ୍ରିପୁଣା]

ଭଙ୍ଗୀ ଗୁହାଁ, ଭୁବୁଲଭୁଜଙ୍ଗୀ-ଭମର, ଜବସଞ୍ଜି । ପଦ ।

ଭାଗ୍ୟ ଏ ଜନଆଖି, ଜନନରଟି ସଖି, ଜାଣ ରେ,

ଭରମି ନ ଯା ରୁ ମନ୍ଦୁଥ ବାଣରେ,

ଭୁଜପାଣିକୁ ଛନ୍ଦ ମୋ ଗଲେ, ଭିଡ଼େ ପଦକଞ୍ଚ ଖସ୍ତା ଧରଣୀତଳେ,

ଭୁମଣ୍ଡଳା ରେ,

ଭଲ ମାନ୍ତ୍ରୁ ଦେଖ,

ମୁଖସ୍ଥାମୟୁଖ,

ଅଳଙ୍କତଳ ଅଃ-

ଶ୍ରୁତି ରୋଚନାରେଖ,

ତଳକେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖ ସଖି ରେ, କି ଦଶେ ଚଳାଚଳ, ଶୁଭୁଚନ୍ଦ୍ରକଳ୍ପ । ୧ ।

ଭସ୍ମିତନବରବି, କୃଷ୍ଣଲହରୀବି, ଗଣ୍ଡରେ,

ଭଦ୍ରର ଏହିଟି ବିବେକ ମୁଣ୍ଡରେ,

ଭବ୍ୟଦାୟକ ମାଣିକ୍ୟବର, ଭ୍ରମ ଜାତ କରୁଅଛି ମଧୁରାଧର,

ଭୁମଣ୍ଡଳା ରେ,

ଭୁଞ୍ଜିବଟି ସଖି,

ବ୍ରତ ନିୟମ ଧୃତି,

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗସଜ୍ଜା ମତି,

ବିନା ଅନାଥ ଦୁଃଖ,

ମଦଦ୍ବିରଦଗତି ସଖି ରେ, ଶୋଭାନିଧି ତୋ ଗାନ୍ଧି, ନ ରମୁ ଶ୍ୟାମନେତ୍ର । ୨ ।

ଭଙ୍ଗୀସଦ୍ବରେ ଉଭା, ହେବାର କେତେ ଶୋଭା, ପ୍ରକାଶେ,

ଭରଣି କି ହାର ସେ ବସ୍ତ୍ର ଅକାଶେ,

ଭର୍ଗ ସମାଧି ଭଜା କରିବ, ଭଲେ ଏହା କରକମଳ ବଶୀରବ,

ଭୁମଣ୍ଡଳା ରେ,

ଭୂତଭୂଷବିପକ୍ଷ—

ପ୍ରସ୍ନୋତ୍ତନରୁ ତପ୍ତ,

ଏ କିଶୋର କଟାକ୍ଷ,

କନକାଚଳ ବକ୍ଷ,

କେବଳ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ, ସଖି ରେ, କହ ବିରୁଣି ସତେ, ପୁରୁଷ ଧୃତି କେତେ । ୩ ।

ଭାଷିଲେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗ-କ୍ଷିତି କପଟସ୍ବର୍ଗ, ମଦକା,

ଏ ଶଙ୍ଖାର ସୁଧାବରଣୀ ମେଘ ବା,

ଭୂତ୍ୟପଟରେ ହେଲେ ଏହାର, ଭୁଜ-ଭୁଜଗେନ୍ଦ୍ର କରନ୍ତା କଣ୍ଠେ ହାର,

ଭୁମଣ୍ଡଳା ରେ,

ଭଜିଆନ୍ତା ରଜନୀ,

ଦବସେ ପିକଦାମ,

ଟଟି ଏ କୃପା ଘେନି,

ସାର୍ଥ ହୁଅନ୍ତା ଜନ,

ସତେ ଜଳଜଯୋନ ସଖି ରେ, କରିବେ ଅନୁଗ୍ରହ, ଏ ମୋହନ ବିଗ୍ରହ । ୪ ।

ୱ							ୱ						
ୱ	ମା	ପା	କିଧା	ପା	—	—	ୱ	ମା	—	ପାମା	ଗାର	ମାଗା	ରିପା
ୱ	.	.	କୀ.	.	—	—	ୱ	ଝା	—
ମା	ପା	କି	କି	କି	କି	କିଧା	ପାକି	କିଧା	କିଧା	ପା	ମାଗା	ରିଗା	ସା
ୱ	ୱ	କା	କା	ୱ	କ	କୀ.	ତ୍ରୁ.	ମ.	ର.	କା	ବ.	ସ.	କି.
ଧାପା	ମାଗା	ରିମା	କିଧା	ପା	—	ପା	କି	କି	—	ପାକି	ସାର	ସାକି	ଧାପା
ୱ.	ଗୀ.	.	—	ଏ	କ	ନ	—	ଅ.	..	ଶ.	..
ମା	ପା	କିଧା	ପାମା	ଗାର	ରିଗା	ସା	ୱ	ମାର	ମା	ପା	—	—	—
କ	ନ	ନ.	ର.	ଝ.	ସ.	ଶ	କା	ଶ.	.	ରେ	—	—	—
ପା	କି	କି	କି	କି	ପାକି	ସାର	ସାକି	କିଧା	ଧାପା	ମାପା	ସାକି	ଧାପା	ପା
ୱ	ର	ମି	ନ	ପା	ତ୍ରୁ.	..	ମ.	ନୁ.	ଧ.	ବା.	ଶ.	ରେ.	.
ପା	ର	ର	ର	ମାଗା	ରିଗା	ସା	ସା	ସା	—	ରିସା	କିଧା	ସାକି	ଧାପା
ୱ	କ	ପା	ଶ	କ୍ରୁ.	ଛ.	ନ	ମୋ	ଗ	—	ଲେ.
ମା	ପା	କି	କି	କି	କି	କିଧା	ପାକି	ପାସା	କିଧା	ପା	ମାଗା	ରିଗା	ସା
ୱ	ଡେ	ପ	ଦ	.	କ	ଜ.	ଶ.	ଜ.	ଧ.	ର	ଶୀ.	ତ.	ଲେ
ୱ	ମା	ମା	ପା	—	କିଧା	ପା	କିଧା	ରିମା	ଗାର	ସାକି	ଧାପା	ମାଗା	ରିସା
ୱ	ମ	ଶ୍ର	କା	—	ରେ.	.	ୱ.	ମ.	ଶ୍ର.	କା.	..	ରେ.	..
ୱ	ପା	ମା	ଗା	ୱ	ମାଗା	ରିସା	ୱ	ମା	ପା	ପା	କି	ଧା	ପା
ୱ	ଲ	ମା	କ୍ରୁ	ଛ	ଦେ.	ଶ.	ମୁ	ଶ	ସୁ	ଧା	ମ	ସୁ	ଶ

।				୦				।				୦			
ପା	କ	କ	କ	କ	କ	ପ	କ	ସା	କ	ଧା	ପା	ପା	ମା	କ	ପା
ଅ	ଳ	କ	ତ	ଳ	ଅ	ଖ	ଖ	ଶ୍ଚି	ତ	ହେ	ତ	ନା	ବେ	ଖ	
ପା	ର	ର	ର	ମାଗା	ର	ସା	ସା	ର	ର	କ	ମାଗା	କ	ପା	—	
ତ	ଳ	କେ	ଦୁ	ବୁ	ର	ଖ	ସ	ଖ	...	ବେ	—		
ପା	କ	କ	କ	କ	କ	କ	ପା	କ	କ	ପା	ମାଗା	ବେ	ସା		
କ	ଦ	ଗେ	ତ	ଳା	ତ	ଳ	ବୁ	ର	ତ	ଦ୍ର	କ	ର	ଳ		

ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ଗାଉବେ ।

“ମ” ଗୀତ

[ବଗ—କାତେମ୍ବାଜୀ, ତାଳ—(ତପ୍ତ) ତ୍ରିପୁରା]

ମଧୁରେ, ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହୋଇ ଗନ୍ଧବନ୍ଧୁ ପ୍ରସରଣ କଦମ୍ବ ନିକୃଷ୍ଟସୀମାରେ,
 ମରଦ ସେବେ ତମକ ଲେବେ ଶୁଷିଲେ ଇଷି ମାରେ,
 ମିଳିଯଲତା ଦମ୍ବନନତା ବଦନେ ମିଶି ମାରେ,
 ମଣ୍ଡିତ ହେଲ ସେ ବନସ୍ଥଳ, ମହାରଜତ ମହେନ୍ଦ୍ର ଗଳ-
 ମୟୁଖ ଶିଶୁମୟ ମଞ୍ଜୁଷା ବିସର ପୁଷ୍ପମାରେ । ପଦ ।
 ମିଶିଲ ଶୁଭ, ଲେଚନବାରି- ରୁଦ୍ର ମଦନୁ ଲଭି ଲଗ୍ନର,
 ମିଳିଲ ଶ୍ୟାମ ଗଉର ଦୁଇ ମହ, ମଧୁ ପୂର୍ବା ଲଭିଲ ଅବା ନବ ସରସୀରୁଦ୍ର,
 ମଧୁ ପୂର୍ବା ଲଭିଲ ଅବା ନବ ସରସୀରୁଦ୍ର,
 ମାନସ ଅଙ୍ଗଭେଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗ ରଚିଲ ସ୍ନେହ,
 ମଉଳିଗଲ ଶେଷ ସାତ୍ତ୍ବିକ ମୃତନୟନ ସଂଖ୍ୟାକପାକ,
 ମହାଇ ଦେଲ ଦୁହଙ୍କ ମନ ମହାମୋଦପ୍ରବାହ । ୧ ।
 ମଦଦ୍ବିରଦ-ମଥୁତହୁଦ, ମୁହିତ ମହୋତ୍ସବ ଆମୋଦ,
 ଚୁଲ୍ଲପଦ୍ମ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରାଗ ବାଦ,
 ମୃଗଲଞ୍ଜନ ମଞ୍ଜର ଚୁର୍ଣ୍ଣ ଧାବଲ ପରକାଶ,
 ମଧୁମାଦକ ଗୁଣସୁତକ କୋକିଳ କଳସୋଷ,
 ମଣିମଣ୍ଡିତ କିଙ୍କିରୀୟୁତ ମଞ୍ଜୁ ମଞ୍ଜୀର ଭୃଗୁଶିଖିତ,
 ରସନା ରଶ୍ମିକାର ଶ୍ରବଣ କଲ ବିବେକ ମୋଷ । ୨ ।
 ମଧୁ ମଧୁର ବଧୂଅଧର କିଶୋରବର ରଦନାମ୍ବର,
 ବିମ୍ବ ଚୁମ୍ବନ ବୁକୁଡ଼ ସ୍ପନ୍ଦମେଳା,
 ମୃଦୁ ମନ୍ଦନ ଧନ ଜନନ କଲଟି ଖୋଡ଼ିବେଳା,
 ମହେନ୍ଦ୍ର ମଣି, ବଳୟ ଶ୍ରେଣୀ ରଟିଲ ହୋଇ ଲେଳା,
 ମନୋଜ୍ଞ ଶୁକ୍ଳ ପୀୟୂଷମୟ, ମିଶ୍ରିତ ହେଉ ହେଉ ସମୟ,
 ମାରମହତ୍ତ୍ବ ଗଲ କି ନାହିଁ ହେଲ ସଂସାରବୋଳା । ୩ ।
 ମନ୍ଦାର ବନ ସେ ବନରସା— ଚଢ଼େ ରଚିଲ ସୁନ ବରଷା,
 ରସିଲେ ସବ ଗରବମାନେ ଗାନେ,
 ମାତ୍ର ତାଣ୍ଡବ ରଚିଲେ ଦେବଦାସୀଏ ସାବଧାନେ,
 ମର୍ଦ୍ଦଳ ଘୋଷ ହେଲ ହିଦଗ ମଣ୍ଡଳେ ସବୁସ୍ଥାନେ,
 ମୁକତ ପ୍ରାୟ ହେଲ ହିଲେକ— ମାନସୁ ମାନ କଲେ ପାତକ,
 ଶ୍ରୀ ଜଗଦେବ ହରିଚନ୍ଦନ ସେ ମହୋତ୍ସବ ଧାନେ । ୪ ।

[illegible]

[illegible]

“ଯ” ଗୀତ

(ବଗ—ମୁଖାରୀ, ଆଡ଼ତାଳ)

ଯୋଷାବର ରେ, ଯଥାର୍ଥରେ କାଣ ମୁଁ ତୋହର ରେ,
ଯାମଲଭୁଧରନିବପୟୋଧର ମରଦନିଆ ଗୁକର ରେ । ପଦ ।

ଯାବକ ତୋ ପଦକଞ୍ଚର ସମଦଗଜଗତ ମୋ ଶେଖର ରେ,
ଯଜନ୍ତ୍ରସମାୟୁଷ୍ମତା ତୁ ନିଧୁ ମୁଁ ରକ୍ଷମାନଙ୍କ ବର ରେ । ୧ ।

ଯମକ କି ତୁହି ପୁଣ୍ୟଚନ୍ଦ୍ରମୁହିଁ ମୋ ମହା ଗୁଡ଼ଦଶାର ରେ,
ଯଦେ ସମ୍ପାଦକା ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି ଅବା ମୋ କରେ ହେଲୁ ସୁସାରରେ । ୨ ।

ଯୁବତକଦମ୍ଭରାଜା ଅବଲମ୍ବ ହୋଇଲୁ ଯେବେ ନିକର ରେ,
ଯୁଦ୍ଧକୁ ସଲଭ ହେଉ ଅତି ହୁଲ ହୋଇ ପଛେ ପଞ୍ଚଶର ରେ । ୩ ।

ଯମୁନାବାହୁନୀ ତଟରୁହବନୀ ଅବନୀ ବନାରବାର ରେ,
ଯଶ ରଖି ନିନ୍ଦାପଟଳୀରୁ ବୃନ୍ଦା କରାଇଲା ତ ନିବାର ରେ । ୪ ।

ଯଶୋଦାକମ୍ପର ଗିରେ ରାଧା ଶିର ବୁଝିଲେ ଲଜ୍ଜାରରେ,
ଯୁଗଳ ବିଗ୍ରହ କର ଅନୁଗ୍ରହ ଅବୁଦ୍ଧିର ପୁରନ୍ଦରରେ । ୫ ।

ପା	ଧା	ପାଧା	ସା	ସା	କ୍ର	ଧା	ପା	ମା	ଗା	ସା	ମା	—	ଗା	
ପୋ	.	ପା	.	ବ	ର	.	ବେ	—	.	
ର	ସା	କ୍ର	ଧା	ପା	ପା	ଧା	ଧା	—	ସା	—	ସା	—	—	
ପ	.	ଥା	.	.	ର୍ଥ	.	ବେ	—	କା	—	ଶ	—	—	
ର	ମା	ରମା	ପା	ପାଧା	ପା	ମା	ଗା	ର	ସା	ର	ମା	—	ଗା	
ମୁ	.	ତୋ	.	ହ	ର	.	ବେ	—	.	
ର	ସା	ସା	—	—	ମା	—	ପା	—	ପା	ଧା	କ୍ର	ଧା	—	
.	.	.	—	—	ପା	—	ମ	—	କ	.	ରୁ	.	—	
ସା	—	ସା	—	—	ସା	—	ସା	—	ସା	—	ସା	କ୍ର	କ୍ର	ଧା
ଧ	—	ର	—	—	ନି	—	ର	—	ପ	—	ସୋ	.	.	
ଧା	ପା	ପାଧା	ପାଧା	ମା	ପା	—	ପା	ସା	ସା	ସା	ସା	କ୍ର	କ୍ର	ଧା
ଧ	.	ର	.	.	ମ	—	ର	.	ଦ	.	ନି	.	.	
ଧା	ପା	—	କ୍ର	କ୍ର	ଧା	ପା	ମା	ଗା	ର	—	ମା	—	ଗା	
ଥ	—	ରୁ	କ	ର	—	ବେ	—	.	
ର	ସା	କ୍ର	ଧା	ପା	ପା	ଧା	ଧା	—	ସା	—	ସା	—	—	
ପ	.	ଥା	.	.	ର୍ଥ	.	ବେ	—	କା	—	ଶ	—	—	
ର	ମା	ରମା	ପା	ପାଧା	ପା	ମା	ଗା	ର	ସା	ର	ମା	—	ଗା	
ମୁ	.	ତୋ	.	ହ	ର	.	ବେ	—	.	

।	।	।	।
ର	ସା	ସା	—
.	.	.	—
ର	ସା	ସା	—
ପ	.	ଦ	—
କି	ଧା	ଧା	ପା
ମ	.	ଦ	.
ରୁଗା	ରୁଗା	ସା	ସା
ମୋ.	..	.	ଶେ
—	—	—	—
—	—	—	—
ସା	.	ସା	—
ମା	—	ଧ	—
ଧା	ପା	ପାଧା	ପାଧା
କି	ଧ	ଧ	.
ଧା	ପା	ପାକି	ଧା
ନ	.	କ	.
ର	ସା	କି	ଧା
ସ	.	ଧା	.

ର	ମା	ରମା	ପା	ପା	ପା	ମା	ରା	ର	ମା	ର	ମା	—	ରା
ମୁଁ		ତୋ	•	ହ		•	•		ର	•	ରେ	—	•
ର	ମା	ସା	—	—	—	—							
•		•											

ଅନ୍ୟ ବରଣମାନ ପ୍ରଥମ ବରଣ ଭଳି ଗାଢ଼ବେ ।

“ର” ଗୀତ

(ରାଗ—ଭୈରବୀ, ଆଡ଼ତାଳ)

ରସାଳସା ରେ, ରସି ସୁଖି ଏ କି ଲେକହସା ରେ । ପଦ ।

ରକ୍ତମା ରୁମ୍ଭିଲ୍ଲ ଭଦ୍ର ଆଶାରେ,
ରାଜାବେ ଫୁଲୁଲ୍ଲ ହେଲେ କାସାରେ । ୧ ।

ରତନାଥ ସମର ପ୍ରଶଂସାରେ,
ରମଣୀ କେ ନ ରସନ୍ତ ସଂସାରେ । ୨ ।

ରସନ୍ତ ରସିକେ ସିନା ନିଶାରେ,
ରଜନୀ ଶେଷରେ ଏ କି ଦଶାରେ । ୩ ।

ରମଣୀୟ ହେମକୁ ସୁଦୃଶାରେ,
ରଖିଲ୍ଲ କେଡ଼େ ନିବିଡ଼େ ମସାରେ । ୪ ।

ରଦୁନା ଅସଗ ଆଉ ରସାରେ,
ରସାରୁହନ୍ତ ଲତାକୁ ଖସା ରେ । ୫ ।

ରାଜା ଅବୁଦୁର୍ଗର ଏ ଭାଷାରେ,
ରଚେ ଏବେ କିଜେ ହେଉ ମୁସାରେ । ୬ ।

+	+	ରି	ଗା	—	ମା	—	ପା	—	—	ମାପା	ପା	ପା	—
—	—	ର	ସା	—	ଲ	—	ସା	—	—	ବେ.	.	.	—
—	—	ଧା	ଧା	—	ଧା	—	ଧାକ୍ତି	ସା	:କ୍ତି	ଧା	—	ପା	—
—	—	ର	ସି	—	ପୁ	—	ଶି.	.	.	ଏ	—	କ	—
—	—	ମା	ମାପା	ଧା	ପା	—	ମାଗା	—	—	ର	—	ସା	—
—	—	ଲେ	କ.	.	ହ	—	ସା.	—	—	ବେ	—	.	—
ଚରଣ:—													
+	+	ପା	ପା	—	ପା	ଧା	କ୍ତିସା	କିଧା	ଧା	ସା	—	ସା	—
—	—	ର	କ୍ତି	—	ମା	.	ରୁ.	..	.	ମ୍ତି	—	ଲ	—
—	—	ସା	ସାର୍	ଗା	ର	ସା	ସାକ୍ତି	ରିସା	:କ୍ତି	ଧା	—	ପା	—
—	—	ର	ମ୍ତ.	.	ଅ	.	ଶା.	..	.	ବେ	—	.	—
—	—	ଧା	ଧା	—	ଧା	—	ଧାକ୍ତି	ସା	:କ୍ତି	ଧା	ପା	ପାଧା	ପାଧା
—	—	ର	ଜା	—	ବେ	—	ପ୍ର.	.	.	ପୁ	.	ହ	..
ମା	—	ମା	ମାପା	ଧା	ପା	—	ମାଗା	—	—	ର	—	ସା	—
.	—	ହେ	ଲେ.	.	କା	—	ସା.	—	—	ବେ	—	—	—

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାଢ଼ବେ ।

“ଲ” ଗୀତ

(ସଗ—କୀରବାଣୀ, ତାଳ—ରୁପକ)

ଲଳାନିଧି ହେ, ଲଜେ ମୁଁ ଗଲୁଟି ସକ୍ତି,
ଲଗୁରକ୍ଷ କାହିଁ ଶ୍ୟାମ ହେ ଦଅ ମୋ ଲଗି ଶାଢ଼ୀ । ପଦ ।

ଲଭି ତୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ କର, ଲେକହସାରେ ଯେବେ ଯିବି ସର,
ଲସିବି ଯେବେ ପାର ନାହିଁ ଦାଉ, ଲଗିଲୁ ଅପଣକୁ କେହି ଆଉ । ୧ ।

ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ରାଣ ଅଛୁଟି ମୋର, ଲଲମ ଅଦି ଭୂଷା ସଜ କର,
ଲଭିଥିବି ଭୁରୁ ମଧ୍ୟ ତଳକ, ଲେଖିଦିଅ ବେଗେ ନ ଦେଖୁ ଲେକ । ୨ ।

ଲେହୀ, ଶ୍ରୀଭୁକ୍ତବଦ୍ଧ ଶିଥୁଳାଅ, ଲତା ଗହଳେ ଗହନେ ପଳାଅ,
ଲଗିଛି ଲକ୍ଷା ମୁକୁଟ ଶିଖଣ୍ଡେ, ଲଜ କଥା ଲେକେ ଦେଖିଲେ ଦାଣ୍ଡେ । ୩ ।

ଲଗାବୁଛ ହଟ ଯେଉଁ ରସରେ, ଲଟିବି ସିନା କାଲି ପ୍ରଦୋଷରେ,
ଲଦି ଅଛିତେ ଥିବା ବୃଥାସିନ୍ଧୁ, ଲଞ୍ଜୁଅଟି କେଡ଼େ ହେଲୁ ହେ ବନ୍ଧୁ । ୪ ।

ଲଳିତା ନୋହେଟି ଯେ ତାକୁଅଛୁ, ଲଦୁଦୁଷ୍ଟେ ରଖିଅଛୁ ମୁଁ ବାଛୁ,
ଲଘୁ କରଦେବ ଦେଖିବା ଯଶେ, ଲେଖାଧିପ ଅସ୍ତୁର୍ବର ବଶେ । ୫ ।

୦						୦						
+	+	ଗା	ର	ସା	ନି	ସା	—	—	—	ନି	ସା	
+	+	ଲ୍ଲା	କା	ନି	ଧୂ	ହେ	—	—	—	ଲ୍ଲା	କେ	
ରଗା	ସା	ରଗା	ମା	ପା	ଧା	ପା	—	—	ପାମା	ଗା	ସା	ନି
ମୁଁ.	.	ଗ.	ଲ୍ଲା	ଟି	ସ	ଢି	—	—	
ସାର	ଗା	ପାମା	ଗା	ସା	ନି	ସା	—	—	—	ନି	ସା	
..	..	ଲ୍ଲା.	କା.	ନି	ଧୂ	ହେ	—	—	—	ଲ୍ଲା	କେ	
ରଗା	ସା	ରଗା	ମା	ପା	ଧା	ପାଧା	ନିସା	ର	ସା	ନି	ଧା	ମା
ମୁଁ.	.	ଗ.	ଲ୍ଲା	ଟି	ସ	ଢି.	
ରସା	ର											
..	.											
ପା	ଧା	ନି	ସା	ଗା	ସା	ନିସା	ରସା	ନିସା	ଧା	ପା	ପାମା	
ଲ୍ଲା	ଗୁ	ର	ଛ	କା.	ହୁଁ	ଖା.	..	ମ.	ହେ.	
ଗାମା	ପାଧା	ନି	ସା	ଧା	ମା	ଗାମା	ପାଧା	ପାମା	ଧା	ମା	ରସା	
ଦ.	ଅ.	ମୋ	ଲ୍ଲା.	..	ରି	ଗା.	ଢି.	..	—	
ର	—											
.	—											
		(ଲ୍ଲାଳାକିଧୂ ହେ)										

ଠ	।	ଠ	।
ଚରଣ:—			
ପା	ପା	ପା	ପା
ଲ	ଲ	ଲ	ଲ
ର	ର	ର	ର
ଲେ	ଲେ	ଲେ	ଲେ
ପା	ପା	ପା	ପା
ଲ	ଲ	ଲ	ଲ
ପାପା	ପାପା	ପାପା	ପାପା
ଲା	ଲା	ଲା	ଲା
ର	ର	ର	ର
.	.	.	.
(ଲାଳାଳିୟ ହେ)			

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାଉବେ ।

“ବ” ଗୀତ

(ଘଗ—ଆରତୀ, ତାଳ—ରୂପକ)

ବିବିଧ ବେଶ ମଞ୍ଜୁଳା ରେ ବାଳା, ବିବିଧ ଗୁଡ଼ୁଗୁଣୀଳା,
ବିଭବରା ଅର୍ଦ୍ଧେ ଏକାକୀ ଏକାକୀ ହୋଇ ରତ୍ନ ଫୁଲତୋଳା ରେ,
ବିଳାସକୁଶଳା ରେ, ବଞ୍ଚି ନିଳୟ ବିହାର ଲେଳା । ୧ ।

ବାଳକାଳୁ ବାସ ପରି ରେ ବାଳା, ବଞ୍ଚୁଥୁଲୁ ଅନୁସର,
ବିଲକ୍ଷଣ ବନବିହାର ଉତ୍ସବ ବେଳେ ଯା ଦେଲୁ ପାସୋର ରେ,
ବିରୁତ ତ ଗୋରା ରେ, ବିଶେ କାହିଁକି ପ୍ରୀତି ଅରର । ୨ ।

ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ରମାଛ ରେ ବାଳା, ବ୍ରଣଗଣ ତ ଦିଶୁଛୁ,
ବିମ୍ବାଧରୁ ନବପଞ୍ଜବମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିଲୁ କି କିଛି କିଛି ରେ,
ବିଶ୍ଳାସ ହୋଇଛୁ ରେ, ବାସ ପିନ୍ଧିଥାଉ ପରା କାହିଁ । ୩ ।

ବଞ୍ଚିକ ଅନାଇ ଦୁରୁ ରେ ବାଳା, ବାସରେ ତ ଭୟ କରୁ,
ବ୍ରଜେ ଅଜ ଶୁଣି ଆମିଲୁ ତୁ ପୁଣି ପ୍ରତିରାତ ଆସି ଘରୁ ରେ,
ବିଜନେ ସଞ୍ଚରୁ ରେ, ବଡ଼ ବିଷମ ଏ ଯା ନ ଡରୁ । ୪ ।

ବିନୟନୟ-ବସତରେ ବାଳା, ବିମୋହନ କଳାବତ,
ବିରୁପାକ ଦେବ ବିପକ୍ଷକୁ ଜିଣି ଯଶେ ମଣ୍ଡିଲୁ କି ଯିତ ରେ,
ବଞ୍ଚବସୁବତ ରେ, ବନ୍ଦେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗ ଧରପତ । ୫ ।

୦						୦						
ର	ରମା	ମା	ମାଗା	ଗାର	ରସା	ସାଧା	ଧାମା	ର	—	ସା	ର	
ବ	ଚି.	ହ	ବେ.	ଶ.	ମ.	ଞ୍ଜୁ.	ଲା.	ବେ	—	ବା	ଲା	
ରମା	ପାଧା	ଧା	ଧା	ଧା	ପା	ମାପା	ଧାପା	ପାମା	ମାଗା	ରସା	ର	
ବି.	ବି.	ଧ	ରୁ	ତୁ	ସା	ଶୀ.	ଲା.	..	.	
ଧା	ଧାପା	ପାମା	ପାଧା	ସା	ସା	ର	ମାଗା	ଗାର	ର	ସା	ସା	
ବ	ଭା.	ବ.	ସା.	ଅ	ବେ	ଏ	କା.	କା.	ଏ	କା	କା	
ଧାର	ସା	ସାନ	ଧା	ଧାଧା	ପା	ମାପା	ଧାସା	ଧାପା	ମାଗା	ରସା	ର	
ହୋ.	ର	ର.	ରୁ	ଫୁ.	ଲ	ତୋ.	ଲା.	..	.	
ମାଗା	ରସା	ର	ଧାଧା	ପାମା	ପା	ରମା	ପାଧା	ସାଧା	ସା	—	—	
ବି.	ଲା.	ସ	କୁ.	ଶ.	ଲା	ବେ.		—	—	
ଧାର	ସା	ସାନ	ଧା	ଧାଧା	ପା	ମାପା	ଧାସା	ଧାପା	ମାଗା	ରସା	ର	
ବି.	ଲୀ	ନି.	ଲ	ସୁ.	ବି	ହା.	..	ର.	ଲେ.	..	ଲା	

ପ୍ରଥମ ଚରଣ ପରି ଅନ୍ୟ ଚରଣଗୁଡ଼ିକ ଗାଢ଼ବେ ।

“ଗ” ଗୀତ

(ରାଗ—ମୁଖାରି, ତସ୍ର ଏକତାଳ)

ଶ୍ୟାମ ଶିଖରୁଲ, ଶ୍ରମ କି ଅଜଯାକେ ହେଲା ସଫଳ । ପଦ ।

ଶବ୍ଦ ଶିଦ୍ଧା ବନା ଗଲା କି ସରି,
ଶମ୍ଭବପରପୁର କଲ କି ଜୁରି । ୧ ।

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ବେଶ କର୍ପା ଏପରି ଅଳ,
ଶରଦ୍ରବ୍ୟ ରୁମ୍ଭ ନାହିଁ କି ଲଜ । ୨ ।

ଶିଶୁ ହେଲେହେଁ ତୁମ୍ଭେ କଲଭ ସରି,
ଶଶିକଣୋରାଟିକି ଦେଲ ଯେ ସାରି । ୩ ।

ଶିଶୁସମାଳା ଦଳିଦେଇ କୁଠାରେ,
ଶଙ୍କା ନ କଲ ସଖାମାନଙ୍କ ଠାରେ । ୪ ।

ଶରମପ୍ରଦ ଅଳ ସରିକି ହେଲା,
ଶମନସ୍ପଷାତଟ-ଅଟବାଲୁ । ୫ ।

ଶିର ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ଯାବକ ବୋଲେ,
ଶରଣ ବୋଲି କି ପଡ଼ିଲ ପା' ତଳେ । ୬ ।

ଶପଥ ଶତ ଅଛି କହଟି ସତ,
ଶ୍ରୀ ବାଲ୍ୟକେଶ ନୃପ ରଚିଲେ ଗୀତ । ୭ ।

+	+	+	ସା	ରଗା	ରଗା	ର	ମା	ମା	ଗା	ଗାର	ଗା
+	+	+	ଶ୍ୟା	ମ.	..	ଶି	.	ଶ	.	ଶ୍ର.	.
ର	ସା	—	—	—	—	—	—	ସା	ର	ମା	—
ରୁ	କ	—	—	—	—	—	—	ର	ମ	କ	—
ର	ମା	—	ପା	ପାଧା	ନିଧା	ସା	—	ସା	ନିଧା	ପା	ପାମା
ଅ	କ	—	ସା	କେ.	..	.	—	ହେ	କ.		ସ.
ମା	ପା	ପାମା	ଗାର	ସା	ସା	ର	ମା	ମା	ଗା	ଗାର	ଗା
ମା	କ	ହେ.	..	ଶ୍ୟା	ମ	ଶି		ଶ	.	ଶ୍ର.	.
ର	ସା	—	—	—	—						
ରୁ	କ	—	—	—	—						
ଚରଣ:—											
+	+	ସା	ସା	ସା	ର	ସା	ନି	ଧା	ପାଧା	ପାସା	ନିଧା
		ଶ	ବ	ସା	.	ନି	ଦା	.	ବ.	ନା.	..
ପାଧା	ପାମା	ମା	ପା	ଧାନ୍ତି	ଧାନ୍ତି	ପାଧା	ଧାସା	—	—	ନିଧା	ପାମା
	..	ଶ	କ	କି.	..	ସ.	ର.	—	—		..
ଗାର	ସା	ସା	ର	ମା	—	ର	ମା	—	ପା	ପାଧା	ନିଧା
..		ଶ	ମୁ	ର	—	ପ	ର	—	ପୁ	ର.	..

ପାଥା	ସା [•] ନି	ନିଥା	ଧାପା	ପାଥା	ପାଥା	ମା	ପା	ପାମା	ଗାର	ସା	ସା
• •	• •	କ •	ଲ •	କି •	• •	କୁ	ର	ହେ •	• •	ଶ୍ୟା	ମ
ର	ମା	ମା	ଗା	ଗାର	ଗା	ର	ସା	—	—	—	—
ଶି	•	ଶ	•	ଶ୍ର •	•	ରୁ	ଲ	—	—	—	—

ଅବଶିଷ୍ଟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାଢ଼ବେ ।

“ସ” ଗୀତ

(ରାଗ—କଲ୍ୟାଣୀ, ଆଡ଼ତାଳ)

ସପତଟି ମୋର ରେ, ସହ ଏହି ଥର ରେ,
ସାର ହାରମସାରମଣିବର ପରି ଧରି ବକ୍ଷସ୍ଥଳେ ନିରନ୍ତର,
ନ ପିଞ୍ଜି ପୁଣି ହଟି, ମୁଁଦର ନୁହଇଟି,
ବିରୁର ଭରସା ବଢ଼ାଅ ଅପରିମିତ । ପଦ ।

ଶୁଣିଲେ ଅନ୍ତ କେ ବ୍ରଜେ, ସରସିବି ସିନା ଲଜେ,
ସାହା ତୁ ନୋହିଲେ କିଛି, ସଂସାରେ ନିକ ମୁଁ ଅଛି । ୧ ।

ସାଧୁଜନ କୁଷିକ୍ଷେପେ, ଭଲ ମନ୍ଦ ସିନା ଛପେ,
ସହର ଫୋପ ଉଦୟ, ସହଜେ ତୁ ସହୁଦୟ । ୨ ।

ସବୁ ଅନ୍ୟାୟ ଚରତ, ଶିକ୍ଷାକୁ ଗୁରୁ ତୁହି ତ,
ସମୟେ କାଟୁ ତୋଟିକି, ସଖା ଲକ୍ଷଣ ଏ ଟିକି । ୩ ।

ସମାଂସମୀନା ଅସୁତେ, ସମର୍ପି ଦେବିଟି ତୋତେ,
ସମ୍ଭାଳ ମୋର ଆକୁର, ସବସ୍ତ ପରା ତୁ ମୋର । ୪ ।

ସାକ୍ଷାତ ଦେଖିଲ ପରି, ସାକ୍ଷୀ ହେବାକୁ ବାହାର,
ସାଧୁବାର ଅବିରୁର, ସପନୁ ନୁହେ ମୁଁ ତୋର । ୫ ।

ସାଦୀପନସୁତ ପତ, ସେ କି ଜାଣେ ବୋଲି ପ୍ରୀତି,
ସରସେ ପିଟିବେ ତକ୍କା, ସମ୍ପାଦକୁ ଏତେ ଏକା । ୬ ।

ଶୁଣି କିଶୋର ବଚନ, ସଖା କଲେ ଆଲିଙ୍ଗନ,
ସୁହାମା ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗର, ସନ୍ତୋଷେ ଯୋଡ଼ିଲେ କର । ୭ ।

+	ସା	—	ର	—	ଗା	ମା	ପା	—	—	ନ	ଧା	ନ	ର
+	ସ	—	ପ	—	ତ	.	ଟି	—	—	ମୋ		ର	.
ସା	—	—	—	—	—	—	ନ	ର	ସା	ନ	ଧା	ପା	ମା
ରେ	—	—	—	—	—	—
ଗା	ଗା	—	ଧା	—	ପା	—	ପାର୍ମା	ପାଧା	ପାର୍ମା	ଗା	ର	ସା	ନ
.	ସ	—	ହ	—	ଏ	—	ହୁ.		..	ଥ		ର	.
ସା	—	ଗା	ମା	ପା	ଧା	ନ	ସା	ନ	ଧା	ପା	ମା	ଗା	ର
ରେ	—
ପଢ଼ି:—													
ଗା	ଗା	ମା	ପା	—	ଧା	ପା	ସା	ସା	ସା	ନ	ର	ସା	ସା
ସା		ର	ହା	—	ର	ମ	ସା	.	ର	ମ	ଗି	ବ	ର
ଧା	ଧା	ଧା	ନ	—	ର	ର	ସା	ଗା	ର	ସା	ନ	ଧା	ପା
ପ	ର	ଧ	ର	—	ବ	କ୍ଷ	ସ୍ତ	ଲେ	ନ	ର		କ୍ଷ	ର
ଗା	ଗା	ମା	ପା	ପା	ଧା	ଧା	ନ	ର	ନ	ଧା	ପା	ମା	ପା
ନ	ପି	ଗି	ସୁ	ଗି	ହ	ଟି	ସୁ	ଦ	ର	ବୁ	ହ	ର	ଟି
ଧା	ସା	ନ	ଧା	ପା	ମା	ପା	ଧା	ପା	ମା	ଗା	ର	ସା	ନ
ବ	ସୁ	ର	ବ	ର	ସା	ବ	ଡା	ଅ	ଅ	ପ	ର	ମି	ତ

ଚରଣ:—															
+	ଗା	ମା	ପା	—	ଧା	ପା	ଘା	ଘା	ନା	ଧା	ଘା	ଘା	ଘା	—	
+	ଗୁ	ଶି	ଲେ	—	ଅ	•	ଭୁ	କେ	•	ବୁ	•	କେ	—		
—	ଘା	ଘା	ଗା	ଘ	ଘା	—	ନା	ଘା	ନା	ଧା	ମା	ପା	—		
—	ସ	ର	ମି	•	ବ	—	ସି	ନା	•	କା	•	କେ	—		
—	ଘା	ଘା	ଗା	ଘ	ପା	ମା	ଗା	ଘ	ଘା	ନା	ଘ	ଘା	—		
—	ସା	ହା	ହୁ	•	ନୋ	•	ଦ	ଲେ	•	କ	•	ଛ	—		
ଧା	ଘ	ମା	ନା	ଧା	ପା	ମା	ଗା	ପା	ମା	ଗା	ଘ	ଘା	—		
ସ	ସା	•	ରେ	•	ନା	•	କ	ସୁ	•	ଅ		ଛ	—		

ଏହା ପରେ “ପଞ୍ଚ” ଗାନ୍ଧବୀକୁ ହେବ ।

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାନ୍ଧବୀ ।

“ଷ” ଗୀତ

[ବଗ—ଶଙ୍କରଭରଣ, ତାଳ—ଚତୁରସ୍ର ରୂପକ (ପଞ୍ଚ)]

ଷ୍ଟପଦନାଳକେଶା ଅଗୋ ଗୁଡ଼ ଗୁଡ଼,

ସବଂ ସହାରେ ଖେଳୁଛୁ ନବ ବାରିବାସ;

ସମୀପରେ ତାର ରହୁ,

ସରକୁଛନ୍ତି ନଈନ ଅନେକ ବରମ୍ଭା । ୧ ।

ସକ ହୋଇ ମୁରସରଦାର ଅବା ଆସେ,

ସୁକାୟୁ ଫତ୍ତକ ଘେରିଅଛି ଚଉପାଶେ,

ସାରଦେବ ପରା ଅଜ,

ସରୋଜସୁନ୍ଦରନେତ୍ରା ଜନ ମନ ଲକ୍ଷ । ୨ ।

ମୁରେଖର ରତନ କ ହେବାରୁ ଜଙ୍ଗମ,

ସବୁ ମଣିମାନଙ୍କୁ ମିଳଇ ସେହୁ ଝମ,

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣିଏ ଏଣିକି,

ସମ୍ପାଦବେ ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତୁ ଭେନଶ୍ରେଣୀକି । ୩ ।

ସଞ୍ଚରଣଶୀଳ ନବ ତମାଳ ରୁରୁହ,

ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଅମୁଅଛି ସଖା-ଶାଶିବୁଦ୍ଧ,

ଶୁକ ଶାଗ ପରଭୁତ,

ଶାଖାମାନଙ୍କରେ କରୁଅଛନ୍ତି ସଂଗୀତ । ୪ ।

ମୁରପୁନା ତାରେ କରୁଥିବା ଯେବେ ତପ,

ସଙ୍ଗାଳି କର ଏ ତାପିସ୍ଥିର ଅନାତପ,

ସୁଖେ ବଞ୍ଚିବା ବସନ୍ତେ,

ସାମନ୍ତ ସୁଧାଂଶୁ ଜଗଦେବ ବୋଲେ ଗୀତେ । ୫ ।

୦						୦						
+	+	ଗା	ମା	ପାଧା	ପାମା	ଗାର	ଗାପା	ମାଗା	ର	ସା	—	
+	+	ଷ	ଛ	ପ •	ଦ •	ନା •	ଜ •	• •	କେ	ଶା	—	
—	—	ଗା	ମା	ପା	ପା	ଗାମା	ପାଧା	ନାର	ସାନ	ଧାଗା	ମାଗା	
—	—	ଅ	ଗୋ	ରୁ	ହୁ	ରୁ •	• •	• •	ହୁ •	• •	• •	
ର	ସା	ମା	ସା	ସା	ନ	ଧାନ	ଧାର	ସାର	ନସା	ଧାନ	ପାଧା	
•	•	ସ	ବ •	ସ	ହା	ବେ •	ଶେ •	• •	କୁ •	ଛୁ •	• •	
ମାପା	ଗାମା	ଗା	ମା	ପାଧା	ପାମା	ଗାର	ଗାମା	ପାମା	ଗାର	ସାନ	ସା	
• •	• •	ନ	ବ	ବା •	ର •	ବା •	• •	ହ •	• •	ସ •	ମୀ	
ର	ଗା	ମାଧା	ପାଧା	ମାପା	ଗାମା	ରଗା	ସା	ଧା	ନ	ସା	ର	
ପ	ବେ	ତା •	• •	ର •	• •	ର •	ହୁ	ସ	ର	କୁ	ଛ	
ଗା	ରଗା	ମାପା	ଗାମା	ରଗା	ସା	ପା	ଧାନ	ସାର	ଗାର	ସାନ	ଧାନ	
ଛୁ	ନ •	• •	ଝି •	ନ •	•	ଅ	ନେ •	• •	• •	କ •	ବ •	
ଗାମା	ଧାପା	ମାଗା	ରସା	ସାନ	ସା	ର	ଗା	ମାଧା	ପାଧା	ମାପା	ଗାମା	
ର •	ହା •	• •	• •	ସ •	ମୀ	ପ	ବେ	ତା •		ର •	• •	
ରଗା	ସା											
ର •	ହୁ •											

ଅନ୍ୟ ଚରଣଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି ଗାଉଦେ ।

“ହୁ” ଗୀତ

(ବଗ—କଲ୍ୟାଣୀ, ଆଡ଼ତାଳ)

ହରି ହାମାର, ଏ ତ ପ୍ରାଣେଇଁନ ଗୋ । ପଦ ।

ହରିହରମଣିକ ଜଣିଛି ଅପଘନ,
ନିନ୍ଦୁଅଛି ଇନ୍ଦୁକୁ ବଦନ ଗୋ । ୧ ।

ହଜାର ସଂଖ୍ୟକ ହେଲେ ହେଲେହେଁ ମଦନ,
ନୋହୁବ ଏ ମୋହନ ସମାନ ଗୋ । ୨ ।

ହଜାଁନ ଯିବ ଜାମୁଦକେଶର,
କି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ମୃଦୁ ବେଶୁଗାନ ଗୋ । ୩ ।

ହଞ୍ଜି ଥରେ କରନ୍ତା କି ରଦାମୁର ପାନ,
ହେଉ ଫଳବନ୍ତ ଯଉବନ ଗୋ । ୪ ।

ହାର ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବର ତରଳରତନ ଗୋ,
ହେବେ କି ଏ ପୁତ୍ରୀ ଜୀବନ ଗୋ । ୫ ।

ହୁକୁ ହୋଇ ଅକ୍ଷୁଦ୍ଧ ନମୁଗସୁଦନ ଗୋ,
କରେ ଏ ରସରେ ବିରଚନ ଗୋ । ୬ ।

+	+	କି	ର	—	ଗା	—	ମ୍ନୀ	ପା	—	କି	ଧା	ପା	—
+	+	ହ	ର	—	ଅ	—	ସୁ	ର	—	ଗୋ	.	.	—
—	—	ମ୍ନୀ	ଧା	—	କି	—	ଧା	ପା	ମ୍ନୀ	ଗାର	—	ସା	—
		ଏ	ତ	—	ପ୍ରା	—	.	ନେ	.	ଇଁ	—	କ	—
ଚରଣ:—													
+	+	ଗାମ୍ନୀ	ପା	—	ଧା	ପା	ଂ	ଂ	—	ନିଂ	ଂ	ସା	—
+	+	ହ.	ର	—	ହ	.	ସୁ	ମ	—	ଶି.		କ	—
—	—	ଂ	ଗାର	ଗା	ରିଂ	—	କି	ଂ	ଂ	ଧାନ	ଧାନ	ପା	—
—	—	ଜ	ଶି .	.	ଛୁ .	—	ଅ	ପ .	..	ଦ .	..	ନ	—
—	—	କି	ର	—	ର	—	ର	ର	ଂ	ଂ	ଂ	ସା	—
		କି	ଫୁ	—	ଅ	—	ଛୁ	ର	.	ଫୁ .	..	କୁ	—
—	—	ଂ	ଂ	:କି	ଧା	ପା	ଗାମ୍ନୀ	ପାଧା	ନିର	ଧାନ	ଧାପା	ମ୍ନୀଗା	ରିସା
—	—	ବ	ଦ		କ

ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ପ୍ରଥମ ଚରଣ ଭଳି ଗାଢ଼ିବେ ।

“କ୍ଷ” ଗୀତ

(ରାଗ—ତକଦାର, ତାଳ—ତପ୍ତ ତ୍ରିପୁଟା)

କ୍ଷମାହୁକମ୍ପାଧର ହେ,
କ୍ଷୀରସାଗରସମୁଦ୍ରାକୁଚକୁମୁଦୁଗଳ ପରରମୁଚତୁର ହେ । ପଦ ।

କ୍ଷିତଚନ୍ଦ୍ରବାଳ ମହାଭ୍ରାତ ନିବାରଣ ହେ,
ଶ୍ରୁତିଶିରଂ ଅବତଂସାକୃତ ଶ୍ରୀଚରଣ ହେ,
ମରାବହରଣ-କର୍କିତ ଚରଣ, ଧରାଭ୍ରାତ ହରଣ, ଚରାଚର ଶରଣ,
ତରବରକିରଣ-ବରବର ଚରଣ,-ନଶାଂଶୁ ସୁରଗଣଶିଖାଭରଣ ହେ । ୧ ।

କ୍ଷଣେ ହେଲେ ନାମକୁ ନ ଭଣେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ହେ,
କ୍ଷଣେ ତ ହେବାରୁ ପାପିଗଣେ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ହେ,
ମନା ନ କର ହୃଦ, ଅନାଦରରହୃଦ,-ଅନାଉଣି ନିରତ, ରୁନା କରୁ ଦୁରିତ,
ଅନାରତ ମୋ ଚିତ୍ତ, ମନାସୁଛି ଅହୃଦ, ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପତିତଜନାବହୃଦ ହେ । ୨ ।

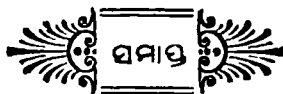
କ୍ଷମ ତ ମୁଁ ହୃଦେ ଅନୁପମ-ଅନୁଭବ ହେ,
ପମଦଶ୍ରୁ ମୋ ରକ୍ଷା କେମନ୍ତଟି ହେବ ହେ,
ଜଳାକରଭବନ,-ବଳାମୁଖ ଭୁବନ,-ବଳାହୃଦ ରତନ, ବଳାବରଜ, ଜନ--
କଳାପର ବୃଜନ, ଦଳା ସୁହୃଦଧନ,-ବଳାତ୍ୟ ମୁନିମନ,-କଳାପି-ଘନ ହେ । ୩ ।

କ୍ଷମାଧୂପ ଜଗଦ୍ଦେବ ସମାପନ କରେ ହେ,
ଶ୍ରମାଞ୍ଜି ହେବାରୁ ଭବ ଭ୍ରମାତଶୟରେ ହେ,
ବ୍ୟଥାନିବହ ହର, ପ୍ରଥା ଚକ୍ର ମିହିର,-ପଥାନ୍ତରକୁ ହର, ରଥାଦରୁ ଅମର,—
ମଥାମଣି ନିକର, ରଥାଙ୍ଗୟୁତ କର, କଥା ବିନୟ ମୋର ବୃଥା ନ କର ହେ । ୪ ।

।				○				।				○			
କିସା	ମା	—		ଗାମା	ପାମା	ଗାର	ସାନ୍ତି	ସା	ମା	—		ଗାର	ସା	ମାଗା	ମାସା
ସଂ	ମା	—		ହୁ	କ	ମା	—		..	.	ଧ	ର
ଗାମା	ପାନ୍ତି	ସାନ୍ତି		ସାନ୍ତି	ମାମା	ଗାର	ସା								
ହେ								
ମାଗା	ମା	ପା		କ	—	ସା	ସା	ପାନ୍ତି	ସାନ୍ତି	ସା		କିନ୍ତି	ସାନ୍ତି	ପା	ମା
ସୀ	.	ର		ସା	—	ଗ	ର	ସଂ	..	ସୁ		ବା	..	କୁ	ଚ
ଗାମା	ପାନ୍ତି	ସାନ୍ତି		ସାନ୍ତି	ପାମା	ପାମା	ଗା	ଗାମା	ପାନ୍ତି	ପାମା		ଗାମା	ପାମା	ଗାରି	ସା
କୁ	ସୁ	ସୁ		ଗ	ଲ	ପ	ର	ର	ସୁ	ଚ		କୁ	ର	ହେ	.
ଚରଣ:—															
ସା	ସା	—		କିସା	କିପା	ପାମା	ଗାମା	ପା	କ	କ		ସା	ସା	କିସା	କିସା
ସି	କ	—		ଚ	କ	ବା	ଲ	.		ମ	.	ହା	..
କ	ସା	ସା		ମାଗା	ରସା	ମାଗା	ମା	ଗାମା	ଗାର	ସାନ୍ତି		ପାନ୍ତି	ସାନ୍ତି	ସାନ୍ତି	ସା
ସା	କ	.		କ	..	ବା	.	ର	ଶ	..		ହେ
କ	କ	—		ସା	ସା	ପାନ୍ତି	ସାନ୍ତି	ସା	ସା	ସା		କିସା	କିପା	ମାସା	ଗାମା
ଶ୍ରୀ	କ	—		ଶ୍ରୀ	.	ର	..	ଅ	ବ	.		କ	..	ସା	..
ପା	ସାନ୍ତି	ସାନ୍ତି		ସାନ୍ତି	ପାମା	ପାମା	ଗା	ଗାମା	ପାନ୍ତି	ମାସା		ଗାମା	ପାମା	ଗାର	ସା
କୁ	କ	ଶ୍ରୀ	ଚ	ର	ଶ	..		ହେ

।			○		○		।			○		○	
ସା	ମା	ମା	ମା	ପା	ମାପା	ଗାମା	ପା	ନି	ନି	ସା	ର	ସାନି	ସା
ମ	ସା	ଲ	ବି	ହ	ର .	ଶ .	କ	ସା	ଜି	ତ	ଚ	ର .	ଶ
ନିସା	ମା	ଗା	ମାଗା	ମାପା	ମା	ଗା	ଗାମା	ଗାର	ସାନି	ପାନି	ସାର	ସାନି	ସା
ଧ .	ସା	ଭା	ର .	ହ .	ର	ଶ	ଚ .	ସା .	ଚ .	ର .	ଶ .	ଚ .	ଶ
ନି	ନି	ନି	ସା	ସା	ପାନି	ସାର	ସା	ସା	ସା	ନିସା	ପାନି	ମାପା	ଗାମା
ତ	ସା	ବ	ର	କ	ର .	ଶ .	ବ	ସା	ବ	ର .	ଚ .	ର .	ଶ .
ଗାମା	ପାନି	ସାର	ସା	ସାନି	ପାମା	ଗା	ଗାମା	ପାନି	ପାମା	ଗାମା	ପାମା	ଗାର	ସା
ନ .	ଖା .	ଶୁ .	ସୁ	ର .	ଗ .	ଶ	ଶି .	ଖା .	ଭ	ର .	ଶ .	ହେ .	.

ପ୍ରଥମ ଚରଣ ପର ଅନ୍ୟ ଚରଣମାନ ଗାନ୍ଧବେ ।

ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ର

ପୃଷ୍ଠା	ପାଠ	ଅଶୁଦ୍ଧ	ଶୁଦ୍ଧ
୧	୫	ଅରଜାରେ	ଅରଜରେ
୧	୧୧	ଭାରଜାରେ	ଭାରଜରେ
୩୨	୪	ପଡ଼ିବା ହେବଟି	ପଡ଼ିବ ପେ ହେବ
୪୩	୪	ରସା	ରସା
୪୩	୪	ଧାପା —	ଧାପା —
୪୩	୬	— — ପା —	— — ପା —
୪୩	୧୨	(ପାପା ନିଧା ନିପା)	(ପାପା ନିଧା ନିପା)
୪୪	୧୬	ଦ୍ରବିଷ୍ଟ	ଦବିଷ୍ଟ
୫୨	୨୩	ପରିବୃତ୍ତ	ପରିବୃତ୍ତ
୫୮	୩	ଜଗତରେ	ଜଗତରେ
୫୯	୧୨	ପା ପା ପା _ମ —	ପା ପା ପା _ମ —
୬୧	୩	ଭ୍ରମର	ଭ୍ରମର
୬୨	୧୦	ପାନି	ପାନି
୬୭	୧୦	ନିଧା	ନିଧା
୭୫	୧୩	ଲକ୍ଷଦୁଷ୍ଟ	ଲକ୍ଷେ ଦୁଷ୍ଟ

